

Ο Πόθος

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β ΕΤΟΣ 2 • ΦΥΛΛΟ 13 • ΙΟΥΝΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1997 ΔΙΑΝΕΜΑΤΑ ΔΩΡΕΑΝ

Η ιστορία δυο πόλεων

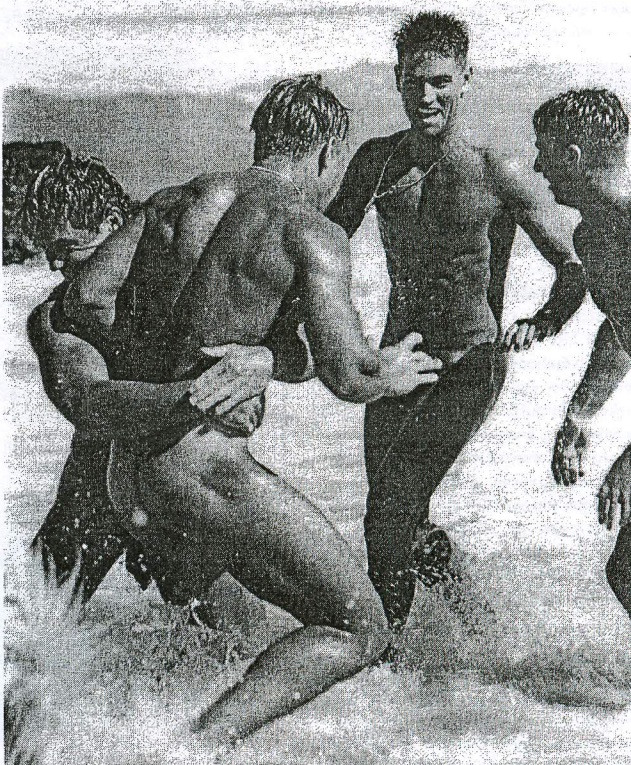
Η η τέχνη του να ζεις επικινδύνως

Κάποιος ποπ αστέρ είπε ότι τα χρόνια που διανύουμε είναι σαν να παίρνουμε όλοι ναρκωτικά. Κι αυτό μου φαίνεται λογικό. Για το λόγο ότι κι αν ακόμα δεν καταναλώνουμε διάφορες ουσίες, αυτές μας προσφέρονται και τις πίνουμε χωρίς να το πολυκαταλαβαίνουμε.

Κάποτε, σ' ένα άκρωψ ψυχεδελικό μου όνειρο, είδα ότι ο άνθρωπος αποτελείται απ' το καλό και το κακό σαν δυο πλευρές του εαυτού του, που κάποτε η μια υπερισχύει της άλλης. Κι εμείς προσπαθούμε να βρούμε μια ψυχική ηρεμία όπου το καλό και το κακό θα συνυπάρχουν, αλλά

Κάπως έτσι μόνο θα μπορούσε να εξηγηθεί το γεγονός ότι όλα όσα συμβαίνουν γύρω μας, συμβαίνουν τόσο γρήγορα για να τα καταλάβουμε και να τα ερμηνεύσουμε, σαν χημική παραζάλη. Αυτό συμβαίνει παντού σ' όλο το διαπλανητικό χωριό μας, απ' το Μάντσεστερ ως τη Θεσσαλονίκη. Αν δει κάποιος τα μέρη όπου συνευρίσκονται οι ομοφυλόφιλοι άντρες σ' αυτές τις πόλεις θα καταλάβει ότι η υπόθεση ομοφυλοφιλία έχει ξεφύγει από κάθε λογικό όριο.

Κάπως έτσι μόνο θα μπορούσε να εξηγηθεί το γεγονός ότι όλα όσα συμβαίνουν γύρω μας, συμβαίνουν τόσο γρήγορα για να τα καταλάβουμε και να τα ερμηνεύσουμε, σαν χημική παραζάλη. Αυτό συμβαίνει παντού σ' όλο το διαπλανητικό χωριό μας, απ' το Μάντσεστερ ως τη Θεσσαλονίκη. Αν δει κάποιος τα μέρη όπου συνευρίσκονται οι ομοφυλόφιλοι άντρες σ' αυτές τις πόλεις θα καταλάβει ότι η υπόθεση ομοφυλοφιλία έχει ξεφύγει από κάθε λογικό όριο.

ναρκωθείς, είσαι ήδη ναρκωμένος από τα φέματα του τύπου ότι οι ομοφυλόφιλοι ως περιθωριακοί θα συμπεριφέρονται περιθωριακά. Δίνοντας έτσι την ευκαιρία στα όργανα καταστολής του εγκλήματος να μας ξχουν νούμερο ένα στόχο για εμπορία ναρκωτικών, λπστειών, κτλ. Όχι ότι δεν συμβαίνουν και από εμάς. Συμβαίνουν όμως το ίδιο με τις υπόλοιπες ομάδες ενός πληθυσμού.

θα είναι εντελώς ουδέτερα. Έτσι θα επιτύχουμε τη μεγαλύτερη νίκη, να κάνουμε ό,τι θέλουμε χωρίς καμιά συνέπεια που θα αποβάνει βλαβερή για μας και τους γύρω μας.

Αυτά για να γνωρίζουμε όλοι ότι για κάποια ναρκωτικά δεν μπορούν να μας χορηγήσουν «μεθαδόνη».

2 **Μετεωρολογικό δελτίο**
Ανοιχτάκις τώεις / Ready or not! / Να πάρτε τη ζωή σας στα χέρια σας

3 **Διεθνή νέα**
Μήγυς το σχολείο του / Μπύρες και εμβόλια / Αμαρτία για άνδρες

4 **Δεν ξενών!**
Σάλος στην Κύπρο για την αποπαινωκόπηση της ομοφυλοφιλίας
Κινηματογράφος «Λιον»
XXX Rated - The best in town

6 **Βλέπω πολιτισμό**
Nowhere / Η μεγάλη τέρεια της Λέσβου / Τροπικό δέρμα / Ολική Έκλειψη / Λουιγίτς, Σιδερόφρακτο παράθυρο

8 **Αυτο-Έκφραση**
Σήμερα, κάτι θα συμβεί...
Μικρομεγαλές πόλεις
Μετρώντες την ώρα για το μεγάλο μπαμ

9 **Diamanda Galas**
Τραγούδια που στάζουν αίμα

10 **Gay Pride**
Στη Θεσσαλονίκη, στην Ευρώπη, παντού!
Ms. Cocuzel

11 **Βοήθεια, γυμνιστές!**
Η γυμνή αλήθεια
Αγγελίες / Μηνύματα
Είναι τρελοί αυτοί οι Σουηδοί!

12 **Συνέντευξη του Α. Μοδινού**

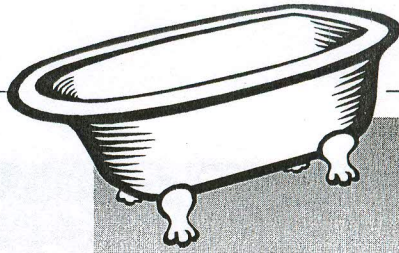
Σε γυμνάει και νομίζεις πως γυμνάσαι...
Γύρνα και γυμνά τους μ' αυτό που εσύ πιστεύεις.
Αντίστασε στις ματροπάλεις της σιωπής!

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΟΠΘ

It's not hard to be normal...

Διαδύναμιση <http://www.geocities.com/WestHollywood/Heights/2353/>

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΒΛΟΝΑ! ποθητή πόλη πολιτιστική και συναφών θεαμάτων.

Αυτό το μήνα εκτός από δρασεράς θα 'μαι και κακός.

ΚΑΚΙΑ ΠΡΩΤΗ: ... να μην μου τα μεπερέυετε... Ό,τι προσκυνούσαμε το χειμώνα τώρα μας δίδωκε. Οι ΜΜΕδες μās λένε το μεγάλο σουτ... «Τόσα σας δείξαμε, τόσα σας είπαμε. Καιρός να τα ξεκάστε.» / Ούτε στρατός στην Αλβανία, ούτε ο Γλιζμπογκ στην εξουσία / ούσου / Ανακοίνωση: Τα αρχαία Καρραμνήλη κυκλοφορούν σε μπλε καλοκαιρινή πιτυσομένη έκδοση, και άλλα για να στηρίξετε τον καφέ ή το αναψυκτικό σας πάνω στην καυτή άμμο ή για κανένα μαζιλάρκι. Τύφλο να 'χει ο Αρκάς με τις Απερέειες του... / Να λέτε συνέχεια «δεν φταίω, δεν φταίω» — είναι πολύ in στους πολιτικούς κύκλους τελευταία. **Κακία Δεύτερη:** Προς όλες τις σκιασμένες Άννα Μιγκάτου Καρένινες (ξέρουν ποιες είναι αυτές). Μην φταίει το ατλάντο του χαρακτήρος σας και το άνοστο της φωτογένειας σας για το ρεζιλίκι σας...; γελίστε. Προσποιηθείτε κάτι άλλο. / Ίσως σταθείτε πιο τυχεροί και σε δώσουτε εκπομπή σε τοπικό κανάλι (τι chic!). / Πιθανόν σενάριοι μιας δόλης, πεντάρφανης κόρης που τσάκισε το γόνα της γλιστρώντας σε κουπάκι ρυζιόγαλο σε πεζοδρόμιο του Βαρδαρίου. Την κυνήγαγε ο βιοπαίτης-πατριός της φυσικά. / Ο παπός στην εξομολόγηση, «ας είνε να μην ξαναφορέσετε γόβα στιλέτο και σας έδιωξε... την μολυσμένη, την αμαρτωλή (εδώ κλάψτε λίγο...) **Κακία τρίτη** και φαρμακερή: Αναφέρω πως ο Πόθος αγλαίστηκε τον Μάιο απ' τις σελίδες του «Ιού της Κυριακής» και κάποιος πάθαν μια ίωση. Το 'χει η εποχή. Αφήνω πίσω τις αγορές και τα παζάρια τους.

ΦΥΓΗΣ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ. Τώρα που σφίγγουν οι ζέστες εμείς δεν θα 'μαστε εδώ. Τουλάχιστον σας το λέμε κατόρθωτα. Γιατί θα 'ναι κανας άλλος; Πείτε μου. / Ήλιος, θάλασσα, μουζικά και τα μυαλά στα βράκια. Καβαλήστε ό,τι μέσο σας βρεθεί μπουσάτ σας. Η Ελλάδα του μέσου Ξεκαβαλήστε πρώτα το καλμί του χειμώνα. Πάστε το βρωμοσαρπτη τις βροσανοειδές και τα συναφή / Ποιος ξέρει αν είναι το τελευταίο καλοκαίρι που η Μύκονος είναι ελληνική / Το δονούμενο κινητό επτέλους είναι φτηνό. Τώρα και συ μπορείτε να κάνει αληθινό φων-σεξ. Το παίρνεις και το αφήνεις να κτυπά με τις ώρες... Κυκλοφορεί σε όλα τα μεγέθη / Σημ. Ίσα που προλαβαίνετε στα θερινά της πόλης να δείτε για εικοστή φορά τον «Άγγλο ασθενή». Ασθενήστε πολιτιστικά. Μη σας νομίσουν τυχόν απολίτους στο χωριό σας. Και μην πείτε ότι... εκεί ξεκαλοκαίριάζουμε σκεδόν όλοι μας / **Ο ΠΟΘΟΣ** θα πάει όπως και πέροι για πλατσουρισμάτα. Παραθέτουμε φωτογραφία από τις περονιές μας εκδηλώσεις στην παραλία, αλλά δεν λέμε πού.

Χαιρετώ σας με χαρά και για μην ξεχνιόμαστε πολιτιστικά. Ο χρόνος είναι... χύμα. Σπλιτς!... φιλικά.

ΝΑ ΠΑΡΕΤΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ

Μήνς μήνας, η ζέση μās πλάκωσε για τα καλά. Οι άνθρωποι παράτησαν την εύκολη λύση που τους προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία (ηλεκτρωση, βίντεο, υπολογιστές, τηλεφωνικές γραμμές) και ξεκύθηκαν σε δρόμους και πάρκα, αναζητώντας τον έρωτα στην ανθρώπινη του διάσταση, ίσως πιο δύσκολα αυτή τη φορά...

Βέβαια δεν ελειψαν κι οι εκπλήξεις, σαν τη φίλη μας τη Ζορζέτ, που κατέβηκε για μαγιότλο κι ήβλε ντουσ απ' τα ρουνά... Ας αφήσουμε όμως τα σαστιά κι οι μοιόμε στην ουσία: Πληροφορίες μας λένε ότι παρατηρήθηκαν κρούσματα βίας απέναντι στους γκέι που συκνάουν στο πάρκο του Σιδηροδρομικού Σταθμού και στην Καλαχάρι. Μάλιστα, η έντασή τους ήταν η μεγαλύτερη που παρατηρήθηκε τα τελευταία χρόνια.

Οι αδελφές ψυχές που ύεονται αυτές τις επθέσεις, καλά θα κάνουν να παίρνουν τα στοιχεία αυτών μπάτων (γιατί περί μπάτων πρόκειται, μιας και κατακρώνται την εξουσία που έχουν) και να κάνουν μηνύσεις στους κυρίους αυτούς, γιατί μόνον έτσι θ' αλλάξουν τα πράγματα. Όσο για τους φιλήσυχους πολίτες που διαμαρτύρονται, τα πάρκα και οι δρόμοι γύρω απ' αυτά γι' αυτό φτάχτηκαν, για να τα χαιρόνται οι άνθρωποι, όπως δηλώνει κι ο ποιητής Ντίνος Χριστιανόπουλος.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ εκ των προτέρων για τη δημοσίευση της συνέντευξης Κωστή Μοσκόφ - από το (πλούσιο) αρχείο μας - η οποία μεταδόθηκε από την εκπομπή της ΟΠΟΘ στο Ράδιο Κιβιώτης την προηγούμενη δεκαετία, δηλαδή στις 19/4/1989.

Είναι θέμα όμως δεοντολογίας να αναφέρονται οι πηγές και οι φορείς των εκδηλώσεων, πράγμα που εσείς διεκδικείτε με επιστολές από τους άλλους, και που όμως δεν συμβαίνει το ίδιο και στο δικό σας έντυπο (Βιταμίνη Ο), όταν αναφέρεστε στα gay pride parties της ΟΠΟΘ στο Πάρκο των Σκύλων.

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΑ ΛΑΣΠΑ-ΛΟΥΤΡΑ Τι είναι η ομοφυλοφιλία; Μην είναι τα τραβασί της Πολυτεχνείου και των γύρω δρόμων; Μην είναι οι αδελφές του ελέους και του πένους; Μην είναι οι σικάτοι και κλιδαίοι γκέι γιάπηδες που θέλουν παντρεία και παιδιά; μοιζίζει να αναρωτιέται φερέλπις ανερχόμενη ξανθή δημοσιογραφία. Πώς θα μάθω, πώς θα μάθω; λέει η ίδια. Το βρήκα! Θα καινοτομήσω! Θα καλέσω ζωντανούς, ολοζώντανους ομοφυλόφιλους να μου λύσουν την απορία και να τέρψουν το φιλοθεάμον κοινό μου! Αχ, τι ωραία!

Μόνο που η συμπαθής ξανθή κλπ. πήρε φόρα κι άρχισε να... κολυμπαί στα βαθιά νερά (της δημοσιογραφίας;) κι έπεσε πάνω σε κάτι ανώμαλα βράκια... Ω, θεέ μου! Προσοχή πάντως, γιατί στα βαθιά νερά κυκλοφορούν και καρκαρίες!

NEW LIFE 705 Καλά που πάω στο γυμναστήριο και ακούω και λίγο ραδιόφωνο. Έτσι μόρρεσα να πληροφορηθώ από κάποιον σουπέερ εκφωνητή του Σαφάρι FM ότι... ριμένη εκπομπή - γνώρισε και καθιέρωσε φέτος στο κοινό της πόλης τους Στέρνο Νόβα! Επειδή όμως η σιωπή ίσον θάνατος και η άγνοια ίσον φόβος, του λέμε του μικρού ότι όταν αυτός προσπαθούσε να βρει τη διαφορά ανάμεσα σε Σούπερ Νόβα, Στέρνο Νόβα και Stereolab, η εκπομπή της ΟΠΟΘ στο Ράδιο Κιβιώτης το 1993 έπαιξε «Το παιχνίδι της εξουσίας» και τα τηλέφωνα έπαιρναν φωτιά! Έτσι για να μην ξεχνάμε κι επειδή δεν ξεχνάμε σας πληροφορούμε ότι κυκλοφόρησε το καινούριο τους άλμπουμ με τίτλο «Βιταμίνη Τεκ», με πολλές συνεργασίες όπως η Τάνια Τσανακλίδου, η οποία ερμηνεύει το «Να με θυμάσαι» του Στάυρου Ξαρχάκου, τραγούδι που πρωτοακούσαμε από την αζέχαστη Μελίνα. Τέλος, περιμένουμε με πολύ ενδιαφέρον την κυκλοφορία ενός άλμπουμ με καινούρια remix από τον Μιχάλη Δέλτα και τον Κωνσταντίνο Βήτα τραγουδιών της Λένας Πλάτωνος.

CANAL+ Με την ευκαιρία της EuroPride '97, η οποία γίνεται στο Παρίσι 19-29 Ιουνίου, το γαλλικό κανάλι Canal+ αποφάσισε να μεταδώσει μια εκπομπή με ρεπορτάζ από όλες τις gay pride στην Ευρώπη. Έτσι, ένα συνεργείο του Canal+ κατέφθασε στην Αθήνα και πήρε συνέντευξη από την Πόλοα, εκδότρια του «Κράζιμο» και διοργανώτρια των gay pride parties στην Αθήνα. Μεταξύ άλλων είπε στο γαλλικό κανάλι ότι «τα συγκεκριμένα gay pride πάρτι είχαν περισσότερο απήκηση στον ευρύτερο κόσμο, παρά στον καθαρόαιμο γκέι κόσμο!» Μην ξεχνάτε ότι στο gay pride πάρτι του 1993, που

έγινε στο Πεδίον του Άρεως, πρωτοεμφανίστηκαν live και οι Στέρνο Νόβα - πριν ακόμα γίνουν διάσημοι.

READY OR NOT! Είστε έτοιμοι ή όχι για ένα gay pride πάρτι στο Αλυδύδι την Πέμπτη 26 Ιούνι, όπου θα παρελάσουν όλες οι μεγάλες επιτυχίες από τα 70's με τη Donna Summer, τους Blondie, τους Madness, τον Rick James... στα 80's με τη Divine, τους Yazoo, τους Shamen, τον Jimmy Somerville, τον Morrissey, τους Queen... κι από 'κει στα 90's με τη Madonna, τον Michael Jackson, τους Deelite, τους Prodigy, τους Στέρνο Νόβα...; Ο Πόθος πάντως θα είναι εκεί - με ελεύθερη είσοδο.

ΔΥΟ ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ του Ντίνου Χριστιανόπουλου κυκλοφόρησαν πρόσφατα από τις εκδόσεις «Μπιλιέτο». Η μία έχει τίτλο «Το κορμί και το σαρκί» και η άλλη είναι η «Νεκρή Πιάσσα: νεότερα ποιήματα».

17-12-1994 Γράφτηκε αυτό το σύνθημα από κάποιον στους τοίχους της Καλαχάρι και παραμένει ακόμα: «Ποιος είναι ο θεατής και ποιος ο θεατρώνης;» «Ποιος άραγε;» λέμε εμείς. Μήπως μπορεί να μας απαντήσει ο κύριος που έχει μονίμως κλειδωμένη την καρέκλα του με αλυσίδα και μια κολώνα της ΔΕΗ στο κέντρο της Καλαχάρι; Απαντήσεις πάντως δεχόμαστε στην ταχυδρομική θυρίδα του Πόθου.

ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΓΕΓΟΝΟΣ ότι τρώμε την ώρα μας γενικά και ασορίτως, κάποιος σκέφτηκε να το κάνουμε κι επίσημα. Η ματσαίωση στο φινάλε του συγχρονισμού της ώρας μας με την Κοινοτική Ευρώπη είχε και τις επιδράσεις της. Έτσι όλοι... εμείς που κάρφικατε προς στιγμήν, τώρα θα είστε υποχρεωμένοι να βλέπετε ξανά το ηλιοβασιλέμα στις 7:30, μετά την απογευματινή σας σιέστα, την ανατολή μόλις θα βγαίνετε από το κλαμπ και θα φωνίζετε κατ' εξακολούθησιν και απαραβάτως μέχρι τις 6:30 το πρωί. Γιατί σαν θα πέφτουν οι πρώτες ακτίνες στο ραγισμένο σας μείσσι, απ' τα έντονα κηπι-

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΤΡΟΦΙ ΤΟ ΣΚΑΣΜΕΝΟ;

Για όλους εσάς που θέλετε πάντα το καλύτερο για το κουτάβι σας, σκεφτήκατε ποτέ ότι η μελαγχολία στα μάτια του μπορεί να οφείλεται στην έλλειψη κατάλληλου περιβάλλοντος; Καλά τα κιάκι κι οι στοργικές κλωτσιές, αλλά τι θα λέγατε για ένα χώρο όπου θα μπορεί να πιει το γαλατάκι του μέσα από το ολόδιό του πιστάκι, την ώρα που ένας πεθίγιος σκλάβος-σερβιτόρος θα σας γλύφει τα πόδια; Δεν έχετε παρά να δοκιμάστε τη «Νέα Ιουστίνη», ένα νέο εστιατόριο της Νέας Υόρκης με ύφος εμπνευσμένο από το Θεϊκό Μαρκίσιου. Δοξασμένο το όνομά Του και θαυμαστά τα έργα Του. Αμήν.

κά κύματα δεν θα σας παίρνει ούτε καν ο ταξιτζής που σας πάει σπίτι.

Προσοχή λοιπόν στην ώρα, μη σας βρει κι εσάς ξαφνικά το ξημέρωμα, όπως συνέβει σε φίλο μας από την Αθήνα, όταν στις 6:30 το πρωί ενός Σαββάτου, άνοιξαν τα φώτα στο darkroom του «λ.» (ήταν η ώρα για να κλείσει) κι έτσι βρέθηκε ξεβράκωτος σε στάση (όχι λεωφορείου) που ακόμη κι ο Πόθος ντρέπεται να αναφέρει...

gay guide 97

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ GAY ΟΔΗΓΟΣ 1997

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΚΡΑΞΙΜΟ»

ΜΠΑΡ > CLUB > ΠΑΡΚΑ > ΠΑΡΑΛΙΕΣ > ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ > ΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΑΘΗΝΑ > ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ > ΜΥΚΟΝΟΣ
ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ > ΝΗΣΙΑ > ΚΥΠΡΟΣ

Ελληνοαυστραλός μαθητής μνηύει το σχολείο του

Σε μια περίπτωση που μοιάζει πολύ με αυτή του Jamie Nabozny από τις ΕΠΑ, ένας 14χρονος μαθητής από το Σίδνεϊ της Αυστραλίας κάνει μνήυση στο παλιό σχολείο του επειδή απέτυχε να τον προστατεύσει από ομοφοβικές επιθέσεις.

Ο Χριστόφορος Τσάκαλος καταθέτει επίσης μνηύσεις κατά 50 συμμαθητών του που υποστήριζε ότι του επέτρεπαν.

Ο Τσάκαλος δέχτηκε επιθέσεις και ξύλο από ομάδες μέχρι και είκοσι νεαρών, τον είχαν απειλήσει με ψαλίδια κρατημένα στο λαρύγγι του και το σπίτι της οικογένειάς του ήταν γεμάτο με αντι-ομοφυλοφιλική γκράφιτι, σύμφωνα με τις καταγγελίες του.

Στα τέλη του Απριλίου, ο Τσάκαλος γράφτηκε σε ένα νέο σχολείο έπειτα από αρκετές εβδομάδες κατ'οίκον διδασκαλίας - καθώς το Τμήμα Σχολικής Εκπαίδευσης της Νέας Ηόλτίας Ουαλίας είπε ότι δεν μπορούσε να εγγυηθεί την ασφάλειά του οπούδηποτε εντός του σχολικού συστήματος.

Σε μια συμφωνία που επιτεύχθηκε ενώπιον του Ανώτατου Δικαστηρίου, το Τμήμα υποσχέθηκε να επιμορφώσει τους μαθητές και το προσωπικό στο νέο σχολείο ενάντια στην ομοφοβία και να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για τις ανάγκες του παιδιού.

Την προηγούμενη χρονιά, ο γκέι μαθητής Jamie Nabozny κέρδισε αποζημίωση ύψους ενός εκατομμυρίου δολαρίων από τον σχολικό τομέα του για την αποτυχία του να τον προστατεύσει από ομοφοβικές επιθέσεις.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ AIDS

Πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη, από τις 31 Μαΐου μέχρι τις 2 Ιουνίου, το Συμβούλιο Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων AIDS. Συναντήθηκαν οργανώσεις από τη νότια Ευρώπη, καθώς και από το Ισραήλ και τη Ρουμανία. Σύμφωνα με τις τελευταίες στατιστικές, οι πέντε νότιες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Πορτογαλία, Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία, Ελλάδα) έχουν το 85% κρουσμάτων AIDS σε όλη την ΕΕ. Από αυτές, οι Ισπανία, Γαλλία και Ιταλία αποτελούν από μόνες τους το 80% των συνολικών κρουσμάτων. Σε μεγάλο ποσοστό, η κατάσταση αυτή οφείλεται στη διαφορά τρόπου λειτουργίας των εθνικών οργανώσεων από εκείνες της Βόρειας Ευρώπης - για παράδειγμα, δεν υπάρχει η στενή σύνδεση γκέι ακτιβιστικών ομάδων με τις οργανώσεις αυτές.

Το αποτέλεσμα είναι να μην υπάρχει διεύθυνση των εκστρατειών πρόληψης και ενημέρωσης στο κοινό που απευθύνονται. Στην Ελλάδα, το Κ.Ε.Ε.Α χρηματοδότησε έρευνα της ACT UP όπου διαπιστώθηκε έλλειψη κατανόησης από τον πληθυσμό της «τεχνικής» ορολογίας που χρησιμοποιείται στα κρατικά ενημερωτικά φυλλάδια, ενώ είναι χαρακτηριστικό ότι οι προτάσεις των Μ.Κ.Ο. για ενημερωτικά φυλλάδια που θα απευθύνονταν στον γκέι πληθυσμό, σκόνηταψαν και φέτος πάνω στην αντίδραση της Εκκλησίας (μέλος και αυτή της Επιτροπής) αλλά και στην αισχύντη μερικών για τη γλώσσα που χρησιμοποιούνταν και τις πράξεις που αναφέρονταν. Πραγματικά, η ομιλία της Χρυσούλας Βότση (ACT UP) αποκάλυψε το κλίμα που επικρατεί στον τομέα πρόληψης / αντιμετώπισης του AIDS στη χώρα μας: Αν και το γεγονός ότι είμαστε από τις χώρες που διαθέτουν τα νέα φάρμακα αναστολέων πρωτεάσης δωρεάν είναι αναμφίβολα θετικό, δείχνει ωστόσο τη σπουδή πολλών να ιατρικοποιηθεί ένα κατ'εξοχή κοινωνικό πρόβλημα. Η «αντικειμενική» ηθική κάποιων επιβάλλεται στην κοινωνία πατώντας πάνω στην Ιατρική και τη Ψυχολογία: οι ηθικολογούντες ιατροί ξαναβλαστάνουν σαν τα ζιζάνια. Η επίσημη πολιτική για τα άτομα με HIV/AIDS αποδεικνύει την αδυναμία του κρατικού μηχανισμού να ανταποκριθεί ουσιαστικά, προσπαθώντας να ερμηνεύει και να αντιμετωπίζει τα πάντα με ευπρέπεια νοικοκυράς - με θύμα φυσικά το πληθυσμό της χώρας, που συνεχίζει να μολύνεται: η αύξηση κατά 100% των εκτρώσεων στη χώρα μας αποκαλύπτει την παταγωδή αποτυχία της καμπάνιας του Υπουργείου για τη χρήση του προφυλακτικού.

Σε πιο πρακτικό επίπεδο, υπήρξαν ουσιαστικές παρουσιάσεις για τις δυνατότητες χρηματοδότησης (είτε μέσα από προγράμματα της ΕΕ, είτε από προγράμματα ιδιωτικών φαρμακευτικών εταιριών), τη χρησιμοποίηση του Internet και τη δικτύωση σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Μία ολόκληρη μέρα αφιερώθηκε στις περιθωριοποιημένες κοινότητες (άποροι, εργάτες του σεξ, POM, χρήστες ναρκωτικών, παιδιά, μαθητές, άτομα με αναπηρίες, κ.ά.) και τις εμπειρίες των συμμετεχόντων σε αυτές.

Παρακολουθώντας κανείς μια τέτοια συνάντηση (που η άσχημη διοργάνωσή της οφείλεται στην Εταιρία Συλλογικής Υποστήριξης Κατά του AIDS) δεν μπορεί παρά να θαυμάσει το κουράγιο και την αστείρευτη αισιοδοξία όλων αυτών των ανθρώπων, που κάτω από αντίξοες συνθήκες και με πενιχρά μέσα θυμίζονται σε όλους μας τη σημαίνουσα ανθρωπινή αξιοπρέπεια. Όσο για τη συνέντευξη τύπου που διοργανώθηκε, αποδείχτηκε για μια ακόμα φορά η προκατασκευασμένη «ευαισθησία» της Ημέρας κατά του AIDS (και κάθε παγκόσμιας ημέρας): ουδείς πάτησε το πόδι του, με εξαίρεση τον «Πόθος» και μια κάπως βιαστική δημοσιογράφος του «Αγγελιοφόρου». Φαίνεται πως όλοι κρατούν την ευαισθησία τους για την 1^η Δεκεμβρίου...

«ΑΜΑΡΤΙΑ ΓΙΑ ΑΝΔΡΕΣ»

Η επιτροπή χωροταξίας και περιβάλλοντος του Σίδνεϊ έδωσε το «εντάξει» για το πρώτο γκέι μουρδέλο στην πόλη. Το δημοτικό συμβούλιο είχε αρνηθεί να εγκρίνει το «Αμαρτία για άνδρες», υποστηρίζοντας ότι θα προκαλούσε φασαρία, κυκλοφοριακή συμφόρηση και αντικοινωνικές συμπεριφορές σε έναν κατοικημένο δρόμο.

ΣΤΡΟΦΗ 180 ΜΟΙΡΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗ ΝΙΚΗ

Δεν είναι μόνο το Μάρμαρο του Παρθενώνα που «ξεκάσταν» ξαφνικά, λίγες μόλις μέρες μετά την άνοδο των Εργατικών στην εξουσία. Οι γκέι υποστηρικτές τους βλέπουν ξαφνικά μια φανερό οπισθοχώρηση σε πολλά θέματα που τους είχαν υποσχεθεί. Για παράδειγμα, ενώ το Εργατικό Κόμμα υποστήριζε την αποδοχή των γκέι στο στρατό, το ραδιοφωνικό πρόγραμμα Out This Week αποκάλυψε, σύμφωνα με πηγές του εντός του υπουργείου Αμύνης, ότι η κυβέρνηση σχεδιάζει να πολεμήσει την προσφυγή του πρώην στρατιωτικού ιατρού Terry Perkins στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Ο Perkins θέτει σε αμφισβήτηση την απόλυση του από το Ναυτικό βασιζόμενος στη ευρωπαϊκή Νηρεκτίβα της Μεταξείρισης, που προστατεύει τους εργαζόμενους από διακρίσεις. Εκπρόσωπος του υπουργείου Αμύνης ισχυρίστηκε ότι η κυβέρνηση θεωρεί πως η Νηρεκτίβα δεν ισχύει στην περίπτωση του Perkins, γιατί αναφέρεται σε διακρίσεις με βάση το φύλο και όχι το σεξουαλικό προσανατολισμό. Τρεις μέρες πριν τις εκλογές ο εκπρόσωπος του Εργατικού Κόμματος για τα γκέι και λεσβιακά ζητήματα, είχε αναφέρει ότι δεν θα περιμένουν την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και ότι δεν πιστεύουν στις διακρίσεις στο στρατό με βάση απλά το σεξουαλικό προσανατολισμό.

Όσο για τη νομοθεσία περί μετανάστευσης, το Εργατικό Κόμμα υπήρξε σαφές: «Δεν είναι μέσα στις προτεραιότητές μας αυτή τη στιγμή», δήλωσε εκπρόσωπός τους.

ΠΟΙΟΣ ΘΥΜΑΤΑΙ ΤΟ ΚΟΥΒΕΪΤ;

Το Πανεπιστήμιο του Κουβέιτ σχεδιάζει να απολύσει την καθηγήτρια Alia Shoab που είπε σε τοπικό περιοδικό ότι ο λεσβιασμός κάνει θραύση ανάμεσα στις φοιτήτριές της κι ότι είδε δύο γυναίκες να κάνουν σεξ σε μια πανεπιστημιακή τουαλέτα. Προτείνοντας την απόλυση της καθηγήτριας, η πρόεδρος του πανεπιστημίου, κα. Fazia Khorafi, ήταν σαφής ότι η ομοφυλοφιλία δεν υφίσταται στο Κουβέιτ. «Είμαστε μια μουσουλμανική κοινωνία και η ομοφυλοφιλία είναι αντίθετη με το Ισλάμ», είπε. Εν τω μεταξύ, η νομπελίστρια κουβέιτιανή Leila Otham αντιμετώπιζε μνηύσεις για αισχροπρία με αφορμή το Βιβλίο της «Η Αναχώρηση» που περιλαμβάνει και δύο γκέι διηγήματα - το ένα μιλά για δύο κορίτσια που έχουν σχέση μεταξύ τους και το άλλο για την ομοφυλοφιλία ανάμεσα στους μετανάστες.

ΕΛΑ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΟΥΜΕ, ΝΤΑΡΛΙΝΚ!

Η πλειοψηφία των Δανών είναι πλέον υπέρ κάποιας μορφής θρησκευτικής γαμήλιας τελετής για τα γκέι ζευγάρια. Σε δημοσκόπηση που δημοσιεύει η εφημερίδα Berlingske Tidende, το 33% των Δανών υποστηρίζει τον κανονικό θρησκευτικό γάμο και ένα επιπλέον 21% είναι υπέρ μιας «παρόμοιας» θρησκευτικής τελετής για τα γκέι ζευγάρια. Το 40% είναι αντίθετο και οι υπόλοιποι δεν έχουν γνώμη.

Η επιτροπή που είχε ορίσει η εκκλησία για το θέμα αυτό παρουσίασε πρόσφατα μια αναφορά 100 σελίδων, όπου προτείνει την υιοθέτηση μιας από τρεις εναλλακτικές εκκλησιαστικές τελετές για την ευλογία της σχέσης μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου. «Η πρόταση είναι για μια επίσημη ευλογία μιας ομοφυλοφιλικής ένωσης, όχι για μια γαμήλια τελετή», δηλώνει ο Arne Bugge, αρχιδιάκος της Κοπεγχάγης. Οι τρεις εναλλακτικές προτάσεις κυμαίνονται από μια σύντομη προσευχή μέχρι μια τελετή σχεδόν όμοια με τον παραδοσιακό γάμο.

Η συντηρητική πτέρυγα της εκκλησίας απειλεί με σκίσμα αν υιοθετηθούν αυτές οι προτάσεις, όμως η εκκλησία παραμένει ψύχραιμη. «Όπως και το 1948, όταν προτείναμε να χειροτονούνται και οι γυναίκες, μια μικρή ομάδα ιερέων απειλούσε να φύγει. Κανείς δεν το έκανε και πιθανά κινήσεις δεν θα το κάνει και τώρα. Οι περισσότεροι κληρικοί έτσι κι αλλιώς δεν είναι συντηρητικοί υπέρ ή κατά».

87% των Δανών είναι μέλη της επίσημης Λουθηρανικής Εκκλησίας, αν και λιγότεροι από το 10% παρακολουθούν τακτικά τις λειτουργίες.

ΜΠΥΡΕΣ ΚΑΙ ΕΜΒΟΛΙΑ

Ένα πρωτότυπο πρόγραμμα του Προγράμματος Σεξουαλικής Υγιεινής στο Portsmouth της Αγγλίας αποδεικνύεται εξαιρετικά πετυχημένο. Μέχρι τώρα 90 άντρες σε δύο γκέι μπαρ του Portsmouth έκαναν το εμβόλιο κατά της παπίτιδας Β στο πίσω δωμάτιο των μπαρ. Ο επικεφαλής του προγράμματος δηλώνει ότι έτσι προσφέρεται μια πολύ σημαντική υπηρεσία στους γκέι άνδρες υπό συνθήκες που τους βολεύουν - δεν χρειάζεται να αφήσουν τη δουλειά τους και να εξηγήσουν γιατί θέλουν ραντεβού στο νοσοκομείο - η υπηρεσία είναι εντελώς ανώνυμη.

ΕΝΑΣ ΣΤΟΥΣ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΔΕΧΤΑΙ ΕΠΙΘΕΣΗ

Μια νέα μελέτη από το Σουηδικό Ινστιτούτο Δημόσιας Υγιεινής αποκαλύπτει ότι η Σουηδία δεν είναι ο παράδεισος που πολλοί νομίζουν: ένας στους τέσσερις ομοφυλόφιλους έχει δεχτεί απειλές ή σωματική επίθεση εξαιτίας του σεξουαλικού προσανατολισμού του. Η έρευνα έγινε σε δείγμα δύο χιλιάδων γκέι και λεσβιών.

Δεν ξεχνώ!

Σάλος στην Κύπρο εξαιτίας της αποποινικοποίησης της ομοφυλοφιλίας.

Το 1993 εκδικάστηκε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπων Δικαιωμάτων η υπόθεση «Α. Μοδινός εναντίον Κυπριακής Δημοκρατίας», με θέμα την άρση της απαγόρευσης της ανδρικής ομοφυλοφιλίας στην Κύπρο. Η απόφαση του Δικαστηρίου ήταν πως η απαγόρευση – τιμωρούμενη με μέχρι πέντε χρόνια φυλάκισης – βρισκόταν σε αντίθεση με το δικαίωμα

εκδικάστηκε μια άλλη ιστορική υπόθεση – που σε αντίθεση με την προηγούμενη, δέχτηκε θερμής προβολής από τα ελληνικά μέσα. Πρόκειται για την υπόθεση της Τίτινας Λοϊζίδου, πρόσφυγα από την Κερύνεια, στην οποία αναγνωρίστηκε το δικαίωμα αποζημίωσης από τον Τούρκο εισβολέα.

Μέχρι στιγμής, καμία χώρα δεν έχει αφηγήσει από-

στην ιδιωτική ζωή.

Η κυπριακή κυβέρνηση αντέδρασε στέλνοντας μια πρόταση νομιμοποίησης της ομοφυλοφιλίας μεταξύ συναίνουτων ενηλίκων και ο γενικός εισαγγελέας κ. Αλέκος Μαρκίδης παρότρυνε τους βουλευτές να αναγνωρίσουν το γεγονός ότι η Κύπρος πρέπει να ακολουθήσει την απόφαση του Δικαστηρίου. Αντιμετωπίζοντας όμως την κατακραυγή της πανίσχυρης Ορθόδοξης Εκκλησίας και των παραθρησκευτικών οργανώσεων, η συντριπτικά ανδροκρατούμενη προηγούμενη βουλή ακολούθησε τον εύκολο δρόμο: έπνιξε το ζήτημα σε ένα λαβύρινθο επιτροπών και γραφειοκρατίας.

Πέρασαν τρία χρόνια από τότε και, ξαφνικά, στα τέλη Απριλίου, ο πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων, κ. Παναγιώτης Δημητρίου, έστειλε μια επιστολή στον πρόεδρο της Βουλής Σπύρο Κυπριανού, όπου του εξήγούσε πως πρέπει τελικά να πάρουν την απόφαση τα πολιτικά κόμματα – το πολύ μέχρι την επόμενη εβδομάδα! Η αίτηση αυτής της ξαφνικής βιασύνης κάθε άλλο παρά καλοπροαίρετη ήταν.

Η Κύπρος περιπρονώντας συστηματικά επί τρία χρόνια την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, έθεσε εαυτή σε δεινή θέση όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το θέμα έφτασε στο Υπουργικό Συμβούλιο της ΕΕ – που προέδρευε ο γερμανός κ. Βανκλάρπ – που θέσει το ζήτημα στην ατζέντα της επόμενης σύζήτησης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, αν η χώρα δεν συμμορφωθεί με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

Τως όμως να μην ήταν ούτε οι παρατηρήσεις της ΕΕ, ούτε η διεθνής αναξιοπιστία της χώρας – η οποία, ενώ διαμαρτύρεται διακαώς για παραβίαση ανθρώπινων δικαιωμάτων από την Τουρκία, αρνείται η ίδια να τακτοποιήσει τα του οίκου της – που δημιούργησαν αυτό το κλίμα επίθεσης. Στο ίδιο Δικαστήριο και με τον ίδιο δικηγόρο, τον κ. Αχιλλέα Δημητριάδη,

φαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, οπότε και οι συνάδελφοι μιας ενδεχόμενης άρνησης της Κύπρου είναι άγνωστες. Είναι πάντως βέβαιο ότι η απόφαση υπέρ της Τίτινας Λοϊζίδου τίθεται σε κίνδυνο.

Με τα μηνύματα να έρχονται σωρηδόν από το εξωτερικό – όπως αυτό του Συμβουλίου της Ευρώπης ότι περίμενε αρκετά και δεν θα ανεχτεί πλέον άλλη καθυστέρηση ή αυτό της Διεθνούς Αμνηστίας ότι θα θεωρεί οποιονδήποτε φυλακίζεται αποκλειστικά λόγω της ομοφυλοφιλίας του φυλακισμένο συνείδησης – το νομοσχέδιο αποποινικοποίησης της ομοφυλοφιλίας έφτασε επιτέλους στο Κοινοβούλιο.

Η ενέργεια αυτή προκάλεσε το μένος της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Κύπρου, που κατακεραύνωσε το νομοσχέδιο μέσα από εγκύκλιο που διαβάστηκε την Κυριακή στις εκκλησίες. Παράλληλα, πολλές θρησκευτικές οργανώσεις, σε συνεργασία με άλλα αντιδραστικά σωματεία, όπως ο Σύνδεσμος Πολυτέκνων, προχώρησαν σε διαδηλώσεις πρωτοφανούς φανατισμού.

Η πρώτη διαδήλωση έγινε στις αρχές του Μάη έξω από το κοινοβούλιο και περιελάμβανε περίπου 100 μοναχούς, ιερείς και υποστηρικτές τους. Ανάμεσα σε πλακάτ που έγραφαν συνθήματα όπως «όχι στη σοδομία» και «ομοφυλοφιλία – μίξερια, ενοχή, AIDS» οι ιερείς και οι οπαδοί τους απέκλεισαν την είσοδο της Βουλής για μια περίπου ώρα και απείλησαν ότι θα επιστρέφουν δριμύτεροι την άλλη εβδομάδα.

Πραγματικά, η «Πανκυπριακή Επιτροπή Δράσης Κατά της Αποποινικοποίησης της Ομοφυλοφιλίας» κάλεσε τους πολίτες να διαδηλώσουν ενάντια στα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων, τα οποία η Εκκλησία χαρακτήρισε «αντίθετα στη θρησκεία, τις αξίες και τις παραδόσεις μας». Στις 15 Μαΐου, η Επιτροπή είχε κανονίσει να μεταφέρει με πούλμαν στη Λευκωσία διαδηλωτές από όλη την Κύπρο – Λάρνακα, Λεμεσό, Πάφο – στη μεγάλη διαδήλωση μπροστά στη Βουλή, η οποία θα συζητούσε το νομοσχέδιο εκείνο

Η Κύπρος του 1997...

«Ο Θεός είναι ενάντια της. Το απέδειξε όταν κατέστρεψε τα Σόδομα και Γόμορρα. Πρέπει να διαφυλάξουμε την ηθική μας.» – Ευαγόρας Ερμογενίδης, 39 ετών, διαδηλωτής.

«Η αποποινικοποίηση της ομοφυλοφιλίας θα αποτελέσει κτήνη για το γάμο και την οικογένεια... Θα ενθαρρύνει τη διαστροφή και την αισχρότητα και θα έχει σαν αποτέλεσμα την παραπέρα εξάπλωση διάφορων μολυσματικών ασθενειών όπως το AIDS.» – Από εγκύκλιο της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου που διαβάστηκε την Κυριακή στις εκκλησίες.

«Το κόμμα μας θα απορρίψει την αποποινικοποίηση της ομοφυλοφιλίας και είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τις επιπτώσεις αυτής της θέσης.» – Νίκος Πιπτοκοπίτης, βουλευτής Δ.Κ.ΚΟ. και κραγαλέος αντι-ομοφυλοφιλικός διαδηλωτής.

«Το βρίσκω γελοίο πολιτικό, σε μια χώρα όπως η Κύπρος που έχει υποφέρει στελέστες παραβιάσεις ανθρώπινων δικαιωμάτων από την Τουρκία, να μην είναι ικανοί να καταλάβουν την ανάγκη να τακτοποιήσουν τα του οίκου τους.» – Αχιλλέας Δημητριάδης, δικηγόρος του Αλέκου Μοδινού και της Τίτινας Λοϊζίδου.

«Οι ομοφυλόφιλοι δεν δίκωνται. Ούτε μία περίπτωση δεν έχει πάει στο δικαστήριο.» – Νίκος Πιπτοκοπίτης, βουλευτής Δ.Κ.ΚΟ. σε δηλώσεις προς το πρακτορείο Reuters.

«Στα μάτια του νόμου είμαι εγκληματίας και η κοινωνία με στιγματίζει.» – Αλέκος Μοδινός, ακτιβιστής.

«Νομίζω ότι οι άνδρες φοβούνται να μιλήσουν γιατί πιστεύουν ότι η δική τους ανδρική θηλυότητα θα αμφισβητηθεί αν βγουν και υποστηρίξουν την αποποινικοποίηση.» – Νίκος Περιστόνης, κοινωνιολόγος.

«Θα δοθεί «πολιτική κάλυψη» σε δηλωμένους ομοφυλόφιλους «να διαβρύνουν κοινωνικά και ηθικά κατεστημένα όπως η οικογένεια και ο γάμος.» – Πανκυπριακή Επιτροπή Δράσης Ενάντια στην Αποποινικοποίηση της Ομοφυλοφιλίας / Πιπτοκοπίτης Σύνδεσμος Πολυτέκνων / Πολιτιστικό Κίνημα «Ρίζες»

«Αυτό είναι νησί αγίων – όχι ομοφυλόφιλων» – σύνθημα καλόγιας σε αντι-ομοφυλοφιλική διαδήλωση.

«Με τη βοήθεια του Θεού στα σίγουρα μπορούν να επανέλθουν στον καλό δρόμο. Υπάρχουν πολλές διαστημάδες όπως είναι οι κτηνοβάτες και οι σαδομαζοχιστές, από τις οποίες ο άνθρωπος μπορεί να απαλλαγεί φάινει να το θέλξει. (...) Να σας πω ποιο είναι το κυριότερο όλο της Εκκλησίας, το οποίο πρέπει μερικές φορές να χρησιμοποιείται; Ο αφορισμός.» – Πατέρας Σάββας Μιχαηλίδης, σε συνέντευξη στον «Φιλελεύθερο».

«Θα υποσκαφθεί ο αγώνας ενάντια στην Τουρκική κατοχή του νησιού» αν αλλάξει ο νόμος. – Από διαφημίσεις ειδικής Ορθόδοξης Χριστιανικής επιτροπής στον τοπικό τύπο.

...και ο Σάκης Ρουβάς

«Λένε πως η σχέση Τουρκίας-ΗΠΑ είναι «ανάμια ερωτική». Από και και μετά μπορείτε να σκεφτείτε.» – Στέλιος Παπαθεμελής, απαντώντας στην ερώτηση «Τι συμβαίνει με τον Έλληνα και τον Τούρκο καλλιτέχνη;» των «Πολιτικών παρασκηνίων» της «Ελευθεροτυπίας».

«Αυτοί για κα' να γιουσουφάκι πάνε εκεί κάτω.» – Νίκος Κακουσανάκης

«... ο Σάκης Ρουβάς...» – Θύμιος Καρακατσάνης

«...επαναπροέγγιση με ροζ χανέκι...» – Γιώργος Νταλάρας

«Γαμιάται ο Ντενκτάς και ο Ρουβάς!» – σύνθημα που φώναζαν στην Κύπρο

«Η συναυλία αυτή πλήττει κύρια από την Εκκλησία που είναι ενάντια στην αλλαγή του νόμου για την ομοφυλοφιλία. Ο βουλευτής κ. Ματσάκης (...) δήλωσε πρώτος ότι «πρόκειται για συναυλία επαναπροέγγισης ομοφυλόφιλων» (...) Μετά τη συγκέντρωση που έγινε έξω από το κυπριακό Κοινοβούλιο ενάντια στην αλλαγή του νόμου περί ομοφυλοφιλίας, έστρεψαν τα πυρά τους στο Ρουβά. Προσέβησαν να τα συνδέσουν και ο άνθρωπος που είναι υπεύθυνος και για τις δύο κινητοποιήσεις είναι ο Άρης Χατζηπαναγιώτου, ανιψιός του αρχιεπισκόπου.» – Ανδρέας Παναγιώτου, εκδότης των κυπριακών περιοδικών «Τρένο στην πόλη» και «Θικάνεμα».

«Ο κ. Ρουβάς θα σταθεί απτία να χυθεί αίμα.» – Άρης Χατζηπαναγιώτου, ανιψιός του αρχιεπισκόπου.

• Όλες οι πληροφορίες ισχύουν για την περίοδο που έλειψε η ύλη (τέλη Μαΐου). Για ό,τι νεότερο, αποκρυπτογραφήστε τα δελτία ειδήσεων και τις εφημερίδες!

☞ **Αποκλειστική συνέντευξη του Α. Μοδινού στη σελίδα 12**

το απόγευμα. Τελικά συγκεντρώθηκαν 1000 και πλέον άτομα, που έλπιζαν ότι θα είχαν την ευκαιρία να κράξουν βουλευτές που θα ψήφισαν υπέρ. Απογοητευτηκαν όμως, μιας και το ζήτημα δεν ήταν στην ημερήσια διάταξη.

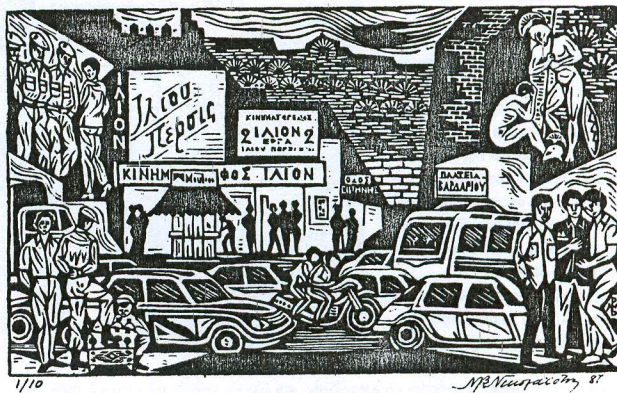
Ήταν η δεύτερη εβδομάδα αναβολής της συζήτησης, σε μια προσπάθεια να καταφέρουν οι βουλευτές να πάρουν επιτέλους μια απόφαση.

Δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι το νομοσχέδιο θα συγκεντρώσει την απαραίτητη πλειοψηφία. Όλοι οι βουλευτές του ΔΗ.ΚΟ (το κεντροδεξιό Δημοκρατικό Κόμμα του Σπύρου Κυπριανού, με 10 έδρες) και αρκετοί βουλευτές του Δ.Η.Σ.Υ. (Δημοκρατικός Συναγερμός) έχουν δηλώσει ότι θα είναι εναντίον. Από τα κόμματα της αντιπολίτευσης, τα Α.Κ.Ε.Α. (Κομμουνιστικό κόμμα, Δημήτρης Χριστοφιάς) και Ε.Α.Ε.Κ. (Σοσιαλιστικό, Βάσος Λυσσαρίδης) αμφιταλαντεύονται. Οι μόνοι που υποστηρίζουν ανοιχτά την αποικιοποίηση είναι οι **Ενωμένοι Δημοκράτες** του Γιώργου Βασιλείου (με 2 έδρες, επί συνόλου 56 εδρών). «Αν θέλεις να ξαναγίνεις πρόεδρος, μην ψηφίσεις το νόμο», προειδοποίησε διαδηλωτής τον πρώην πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας, κατά τη διάρκεια του δεύτερου συλλαλητηρίου,

Η εικόνα του χώρου έξω από τη Βουλή την ημέρα εκείνη θα μπορούσε να αποκαλεστεί θλιβερά γελοία, αν δεν επρόκειτο για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα. Εν μέσω κλίματος φανατισμού, που είχαν καλλιεργήσει πληρωμένες καταχωρήσεις θρησκευτικών οργανώσεων στον τοπικό τύπο, τα 1000 περίπου άτομα επιδόθηκαν σε ένα σόου μισαλλοδοξίας και σκοταδισμού. Ενώ τα πλήθη ουρλιαζαν ενάντια σε όσους βουλευτές αντιπαθούσαν και χειροκροτούσαν αυτούς που συμπαθούσαν, ο **Λουκάς Παναγιώτου**, από τον εκκλησιαστικό σταθμό «**Λόγος**», σκλήριζε μέσω ενός μεγαφώνου, εξηγώντας ότι «αν η ομοφυλοφιλία αποικιοποιηθεί, θα είναι μια τραγωδία για όλους μας.» Μια γυναίκα φώναζε «Είμαστε Κύπριοι – όχι Αμερικάνοι», ενώ παπάδες με επιβλητικές γενειάδες σκαρφάζονταν σε εξέδρες και έδιναν πύρινους λόγους, κηρύττοντας τα κακά που θα φέρει η αποικιοποίηση. Τελικά, μια αντιπροσωπία ιερέων έγινε δεκτή στη Βουλή, όπου παρέδωσε έκκληση να μην ψηφισουν υπέρ. Μια τέτοια ψήφος «θα δικαίωνε αυτούς που έχουν παρεκτραπεί ή αυτούς που έχουν διαστρέψει τους νόμους του Θεού.»

Η τεταμένη κατάσταση στην Κύπρο γύρω από το ζήτημα της αποικιοποίησης πέρασε σχεδόν απαρατήρητη από τα ελληνικά ΜΜΕ – ασφαλώς όχι εξαιτίας έλλειψης πληροφόρησης. Τις ίδιες περίπου μέρες, είχε γίνει στην Κύπρο η συναυλία των **Ρουβά** και **Κουτ**, την οποία κάλυψαν λεπτομερώς ειδικοί απεσταλμένοι όλων των media σε πολυσέλιδα αφιερώματα. Προτίμησαν όμως τα ειρωνικά σχόλια για τη σεξουαλική ζωή του τραγουδιστή, συντασσόμενοι στην ουσία στο **πρόσφυγικό** της σκοταδιστικής μεθόδου. Η θλιβερή αυτή διαπίστωση, πολλές φορές για άτομα που δεν περίμεναν κανείς, υπενθυμίζει ότι το ζήτημα της ομοφυλοφιλίας δεν έχει λυθεί στην Ελλάδα, αλλά η φαινομενική ηρεμία οφείλεται στην έλλειψη ανακίνησης σε μεγάλη κλίμακα του ζητήματος των δικαιωμάτων των γκέι. Αν ποτέ πραγματικά φτάσει κι εδώ ο κόμπος στο χτένι – ίσως νωρίτερα από ότι νομίζουν μερικοί – θα υπάρξουν πολλές εκπλήξεις και απρόσμενες συμπεριφορές.

Στην Κύπρο πάντως είχαμε μια από τις συναρπαστικότερες αποκαλύψεις. Πρόκειται για τον **αρχιμανδρίτη Παγκράτιο Μερακλή**, οποίος είχε κατηγορηθεί πριν από μήνες ότι είναι ομοφυλόφιλος. Οι «σκοφοφανίες» αυτές αποδόθηκαν τότε στη μάχη για τα αξιώματα, ενώ ταραχές είχαν ξεσπάσει από φανατικούς οπαδούς του «στρέιτ» Μερακλή. Αντιγράφουμε από δελτίο του Cyprus Mail, Λευκωσία, για τη δεύτερη διαδήλωση: «...οι διαδηλωτές, εκατοντάδες από τους οποίους είχαν ταξιδέψει από όλο το νησί, ήταν αικλόνητοι στις ενστάσεις τους για την αποικιοποίηση της ομοφυλοφιλίας. Ανάμεσα στα πλήθη ανδρών, γυναικών και παιδιών που κουβαλούσαν πλακάτ, υπήρχαν δεκάδες Ελλήνων Ορθόδοξων ιερέων και καλογριών. Σ' αυτούς περιλαμβανόταν και ο αρχιμανδρίτης Παγκράτιος Μερακλής, ο ιερέας που την προηγούμενη χρονιά είχε κατηγορηθεί από τον αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο ότι ήταν γκέι, σε μια προσπάθεια να τον αποτρέψει να αναλάβει την επισκοπή της Μόρφου (...). Αλλά χθες οι πιστοί υποστήριξαν σταθερά την Εκκλησία καθώς παρενοχλούσαν με τις φανασικές τους βουλευτές που βρίσκονταν καθ' οδό για την εβδομαδιαία συνεδρίαση της βουλής. Ο ίδιος ο Μερακλής αρνήθηκε να κάνει δηλώσεις.» Προτιμάμε να αφήσουμε το γεγονός ασχολίαστο – μέχρι νεωτέρας. ✘

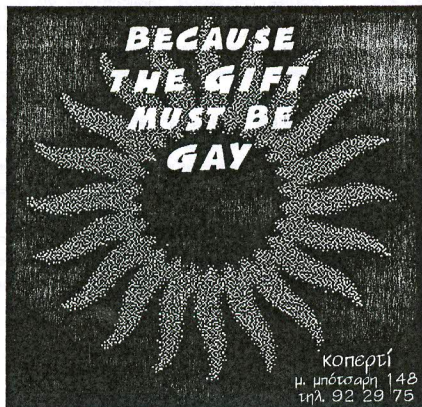
Ένα ακόμη απομεινάρει απ' την ερωτική περίοδο στο Βαρδάρι, ο κινηματογράφος «**Ίλιον**», δεν υπάρχει πια. Κατεδαφίστηκε κι αυτός, θύμα της πολεοδομικής ανανέωσης της περιοχής (διάβαζε: η προσπάθεια να εξαλείψουμε τα ερωτικά αίσθη του Βαρδάρι). Όλοι όσοι γνώριζαν τι σήμαινε για την ερωτική Θεσσαλονίκη ο κινηματογράφος αυτός – ο πιο ερωτικός από όλους τους υπόλοιπους της πλατείας – λυπήθηκαν πάρα πολύ, γιατί μαζί του γκρεμίστηκε ένα κομμάτι από τον εαυτό τους και τη ζωή τους. Γιατί είκοσι τουλάχιστον χρόνια, αν όχι και παραπάνω, δεν υπήρξε φαντάρος που να υπηρετήσει στη Θεσσαλονίκη και αδερφή που να σύχναζε στο Βαρδάρι (χωρία οι κρυφαδελφές), που να μην ταύτιζαν τα βιώματά τους και τις ποικίλες εμπειρίες τους με τον κινηματογράφο αυτό. Και είναι πολύ θλιβερό που κανείς δε σκέφτηκε να καταθέσει ένα στεφάνι, όταν γκρεμιζόταν, όπως έκαναν οι αδελφές στη Βαρκελώνη για το κεντρικό ουρητήριο – μια συγκινητική ιστορία που μας περιγράφει ο Ζαν Ζενέ.

ΒΑΡΔΑΡΙ: ΙΑΙΟΥ ΠΕΡΣΕΙΣ

Χρόνια στημένος έξω από το «**Ίλιον**», μαζί με άλλους ομοιοπαθείς, διόλου άπιθνο που άρχισα να νιώθω ετούτο το 2000, πνεμά σαν την πρωτεύουσα της Τροίας, και το επικίνδυνο Βαρδάρι σαν το στρατόπεδο των Άχαιων. Λουπίνες καρδαμοκούσαν κάθε βράδυ, σαν τους Τρώες, να καταφράσουν οι Άχαιοι, οι χαϊκίφοροι, καρδαμοκούσα και εγώ, σαν άλλος Έκτωρ, τόν Άχιλλέε να φωνεϊ και να μ' άδράξει, σε σκοτεινή γωνιά του κάστρου να με σύρει κι αντί για έρωτα, ν' άρχισει τις κλοτσιές.

Δέ φανταζόμουν τί έρημωση θά 'ρχόταν μέσα σε λίγα χρόνια. Κι βίωσα, σαν την Τροία, ρήμαζε το Βαρδάρι μας. Τώρα κανένας δε δέρνει ούτε σκυλεύει. Φώτα και τουριστές. Μόνο τα γκρεμισμένα κάστρα έμειναν, πάθη μιάς άλλης εποχής για να θυμίζουν – κι εγώ να περιφέρομαι, νυχτόβιος, με άρχαϊκούς σναιφιμούς φωτοζωώντας.

Ο «Πόθος», θέλοντας να διαδώσει κάτι από τη συγκίνηση της εποχής, δημοσιεύει σήμερα τρία τεκμήρια: το γνωστό ποίημα του Ντίνου Χριστιανόπουλου «Βαρδάρι: Ίλιου Πέρσις», μια ζυλογραφία του Νίκου Νικολαΐδη εμπνευσμένη από το ποίημα αυτό και την περιοχή του Βαρδάρι, και τέλος μια φωτογραφία του ποιητή που πρόλαβε πριν τέσσερα χρόνια να φωτογραφιστεί μπροστά στο «**Ίλιον**».

nowhere

Το Nowhere περιτρέφεται γύρω από τις τρέλες, πολύμορφα διαστραμμένες ζωές των νεαρών, όμορφων και καταρμένων να περιφέρονται στην ηλιοκαμένη κόλαση που ονομάζεται Λος Άντζελες υπάρξεων. Πρόκειται για το grand finale της τριλογίας του σκηνοθέτη Gregg Araki γύρω από τους ηγνέιτζερ. Μια τριλογία που άρχισε με το Totally F***ed Up και το The Doom Generation.

Ξαν ένα μαστουρωμένο επεισόδιο του Μπερλι Χιλς, το Nowhere παρακολουθεί τις περίπλοκες σχέσεις ενός πλήθους γκαβλωμένων νεαρών καθώς ταξιδεύουν στον κόσμο της εφηβικής αμφιβολίας και ανασφάλειας, στα ύψη και τα βόθρα του νεανικού έρωτα, στο σαδομαζοχισμό, στα παραισιογιόνα, στις δολοφονίες και (ουαί!) στις απαγωγές από εξωγήινους... Πλημμυρισμένο με χρώμα, ερωτευμένο με την pop κουλτούρα, το Nowhere απεικονίζει την εμπειρία του να είσαι 18 χρονών στον 20^ο αιώνα με ένα χαρακτηριστικό στιλ γαυδάας δράσης και αλλαγών στην ένταση. Ποτέ όμως δεν χάνει την εστίασή του από τους πονεμένους συναισθηματικά εφήβους που βρίσκονται στο κέντρο της ταινίας.

Το Nowhere ολοκληρώνει έναν κύκλο ταινιών που ο Araki ξεκίνησε πίσω στο 1994 με το Totally F***ed Up (Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης), μια ρεαλιστική, ευαίσθητη εικόνα μιας δέσμης παρέας γκέι και λεσβιών εφήβων, που κατατάχθηκε στις 10 καλύτερες ταινίες της χρονιάς από τους Los Angeles Times. Η συνέχεια της ταινίας ήταν το The Doom Generation, το τολμηρό και αυθεντικό πορτραίτο της σεξουαλικής εξέλιξης και μεταμόρφωσης μιας παρέας τριών εφήβων. Τώρα με το Nowhere, ο Araki ολοκληρώνει την τριλογία με μια «τα έχει όλα» ταινία. «Για μένα, από την τριλογία, το Nowhere είναι σίγουρα η πιο φιλόδοξη παραγωγή», λέει ο Gregg Araki για την πυκνοκατοικημένη από εφήβους ταινία του. «Θέλησα να παραστήσω τον κόσμο από την πλευρά ενός μεπερμένου 18χρονου, έναν κόσμο όπου τα πάντα μπορούν να συμβούν. Όταν βρίσκεσαι σε αυτή την ηλικία, τα πάντα είναι ζωή ή θάνατος, τα πάντα είναι υπερτονισμένα. Η ταινία αποπειράται να συλλάβει αυτά τα ακραία σκαμπελενάσματα», συνεχίζει ο ίδιος, σχολιάζοντας τις απότομες μεταπτώσεις από το κωμικό σε κρίσιμες καταστάσεις και από την εξωφρενική δράση στη μελαγχολία.

Βρισκόμαστε στο L.A., όπου «λίγα» οι πρωταγωνιστές προετοιμάζονται για το μεγάλο, τρέλο πάρτι που θα γίνει εκείνο το βράδυ. Οι δεκαεννιά βασικοί ηθοποιοί της ταινίας έχουν επιλεγεί επιτήδεια από τα σπλάνα

της pop κουλτούρας, δημιουργώντας περίπλοκες σχέσεις μεταξύ τους, θυμίζοντας έντονα το «Μπέβερλι Χιλς» ή τη «Λεωφόρο του Μέλρουζ» — αν και η ευαισθησία του Araki είναι κάπως διαφορετική από αυτή του Aaron Spelling, παραγωγού των δύο παραπάνω σαπουνόφουσκων.

Ανάμεσα στους ηθοποιούς υπάρχουν πολλές γνωστές φάτσες, μεταφερόντας μας ένα μήνυμα οικειότητας. Εμείς κρατάμε απλά την Christina Applegate (η ζανθιά στο «Παντρεύομαι με παιδιά»), την Kathleen Robertson από το «Μπέβερλι Χιλς», τη Heather Graham (Drugstore Cowboy) και τον Jason Simons του «Baywatch». Στους γκεστ σταρ περιλαμβάνονται οι Shannen Doherty (Μπέβερλι Χιλς), Traci Lords (Λεωφόρος του Μέλρουζ) και Rose McGowan (The Doom Generation). Πρωταγωνιστής είναι και πάλι ο James Duval — ο καρβιλάρης μαισιόξουαλ του «The Doom Generation», αλλά και ηθοποιός στο «Ημέρα Ανεξαρτησίας». Ένα βασικό πέρασμα κάνει και ο Gibby Haynes από τους Butthehol Surfes.

Η υπόθεση είναι φο-βε-ρά μεπερμένη για να σας την πούμε με δύο λόγια. Βασικά, έχουμε τον 18χρονο κούκλο Dark (James Duval) που έχει ψύκωση με το Τέλος του Κόσμου και με το να βρει τη μία, μοναδική και παντοτινή αγάπη του. Αντικείμενο της στοργής του είναι η Mel (Rachel True) που τον καταλαβαίνει, αλλά δεν μπορεί να δεσμευτεί με ένα αποκλειστικό άτομο. Στην πραγματικότητα δεν μπορεί καν να δεσμευτεί με το ένα μόνο φύλο — μοιράζοντας το χρόνο της μεταξύ του Dark και της χυμώδους Lucifer (Kathleen Robertson). Αλλά κι ο Dark στο μεταξύ σαγηνεύεται από τον θεϊκό Montgomery (Nathan Bexton) — ο οποίος είναι μιας πραγματική καλφορνέζικη οπτασία.

Οι Dark, Mel, Lucifer και Montgomery κατευθύνονται προς την «Τρύπα», το τοπικό καφέ όπου μαζεύονται *όλοι*. Εκεί ο Dark παρηγορεί τον κολητό του Cowboy (Guillermo Diaz) που παίζει σε μια industrial metal μπάντα και έχει πολλά προβλήματα, μιας και ο γκόμενός του (και συμπαικτής στο γκρουπ) Bart (Jeremy Jordan) έχει μπλέξει για τα καλά με τα ναρκωτικά, θέτοντας σε κίνδυνο το γκρουπ και την ίδια τους τη οξέση! Τα πράγματα είναι σοβαρά, γιατί ο Bart βρίσκεται εκείνη τη στιγμή στο σπίτι του ντραγκ ντήλερ, όπου προσπαθούν μάταια να τον αποπλανήσουν δύο επικίνδυνα σέξι και διαστραμμένες υπάξεις, η Kriss (Chiara Mastroianni) και η Kozy (Debi Mazar). Στην «Τρύπα» εμφανίζονται ακόμα ένα σωρός άλλοι τύποι που όλοι κάπως, κάπου, κάποτε γνωρίζονται μεταξύ τους και καταστρώνουν τα σχέδια για το μεγάλο πάρτι αργότερα το βράδυ...

Όμως! Καθώς ο ήλιος δύει πάνω από το L.A., *παράξενα* πράγματα αρχίζουν να συμβαίνουν. Ο Dark παρακολουθεί άναυδος καθώς ένα τριό από τασχνίκα κορίτσια του Βάλει (Traci Lords, Shannen Doherty, Rose McGowan) *εξαγμιούνται* από έναν εξωγήινο με πιστόλι λέιζερ. Τα πράγματα χειροτερεύουν καθώς κι ο Montgomery γίνεται ατμός. Ο Dark, έχοντας σταματήσει τον εξωγήινο κοντά στο μέρος όπου είδαν για τελευταία φορά τον Montgomery, δεν έχει άλλη εκλογή παρά να τρέξει να βρει τους φίλους του (go for it, baby!) στο φαντασμαγορικό πάρτι που έχει ήδη αρχίσει. Εν μέσω μυστηριωδών δολοφονιών, οι πανικόβλητοι εφήβοι δέχονται την τηλεοπτική επίθεση του «Βοηθού του Μωσαήφ», ενός κήρυκα σε θρησκευτικό τηλεοπτικό κανάλι, που πουλά σε τσουκτερές τιμές την αιώνια, παντοτινή σωτηρία στον Παράδεισο...

...Κι ενώ τα πράγματα μπλέκουν ακόμα περισσότερο (με τον εξωγήινο πάντα ανάμεσα τους), ο Dark βρίσκειται μόνος του, χωρίς κανένα προορισμό παρά μόνον το αδειανό κρεβάτι του... και μια τελευταία μεγάλη έκπληξη! Με λίγα λόγια, μη χάσετε αυτή την ταινία — η οποία θα προβληθεί για πρώτη φορά στη Θεσσαλονίκη μέσα στο καλοκαίρι.

Η μεγάλη ήττα της Λέσβου: Matsuura Rieko

Το φετινό «Σαλόνι Βιβλίου», που διοργανώθηκε στο Παρίσι από τις 12 ως τις 16 Μαΐου 1997, τίμησε την ιαπωνική λογοτεχνία, μια περιοχή εν πολλοίς άγνωστη σε μας, αν εξαιρέσουμε τον κλασικό πια Γούκιο Μισίμα. Επρόκειτο για μια ενδεδειχμένη παρουσίαση όλων των μορφών και κυρίως σύγχρονων τάσεων της λογοτεχνίας στη μακρινή (πολιτιστικά περισσότερο κι όχι γεωγραφικά) αυτή χώρα: από την κλασική πεζογραφία και ποίηση ως τα κινούμενα σχέδια και το δοκίμιο. Ανάμεσα στα ονόματα των σύγχρονων μυθιστοριογράφων την προσοχή μας αδράττει η λεζάντα κάτω από το όνομα της Matsuura Rieko: ΜΕΓΑΛΗ ΗΤΤΑ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ. Σας μεταφέρουμε το σύντομο σημείωμά μου ακολουθούσε:

Η Matsuura Rieko είναι σχεδόν σαράντα ετών, αλλά

ήδη στα είκοσι του απέσπασε με την πρώτη φορά για τη συλλογή από νοβέλες Soogi no hi (Μια μέρα κηδείας) το βραβείο Bungikai Shinjin Sho.

Το 1987, στο μυθιστόρημα της Άγιος Σεβαστιανός, φανερά εμπνευσμένη από τη λαίρεια του Mishima προς τον άγιο, αρχίζει να προσεγγίζει το θέμα της γυναικείας ομοφυλοφιλίας, που είναι διάχυτο στο Φυσιολογική Γυναίκα. Χάνει για λίγο το βραβείο Akutsugawa. Δημοσιεύει στη συνέχεια δύο μυθιστορήματα, νοβέλες και κάποια δοκίμια. Χωρίς να κατακτά μεγάλη δημοτικότητα, που δεν είναι και ο στόχος της εξάλλου, κερδίζει σταδιακά την εκτίμηση των happy few και των οπαδών τους, και ιδιαίτερα της μεγάλης συγγραφέως που δεν ζει σήμερα, της Nagakami Kenji. Χαράζει λοιπόν το δρόμο της, που είναι κυρίως η γυναικεία ψυχολογία και οι ερωτικές σχέσεις μεταξύ γυναικών.

Το 1993, το μυθιστόρημα της Περιόδου εκμάθησης του δακτύλου της Ρ. της δίνει επιτέλους το βραβείο γυναικείας λογοτεχνίας και γίνεται best-seller (260.000 αντίτυπα) με νεαρές στην πλειονότητά τους αναγνώστριες. Να προσδιορίσουμε ότι το Δάκτυλο Ρ. — δεν θα μπορούσαμε να προσάψουμε στη συγγραφέα έλλειψη επινοητικότητας ούτε πρωτοτυπίας — έχει τη μορφή, προς μεγάλη έκπληξη του κτήτορά του, ενός πέους.

Η Φυσιολογική Γυναίκα που προηγήθηκε ελαφρώς των Περιόδων Εκμάθησης μεταφέρθηκε στη μεγάλη οθόνη σε σκηνοθεσία Sasaki Hirohisa. Το θέμα της είναι οι σχέσεις σύγκρουσης μεταξύ γυναικών. Η Yoko, η αφηγήτρια, 19 ετών, εργάζεται στο Β.Δ. Το βιβλίο, σε τρία μέρη, αφηγείται τρεις ερωτικές της περιπέτειες, τρεις σεξουαλικές εμπειρίες που βασίζονται σχεδόν πάντα σε σαδομαζοχιστικές σχέσεις. Ανακαλύπτει κανείς, αν δεν το ξέρει ήδη, μια γραφή δίκως παρακαρφής, εκπληκτικά μοντέρνα, που εξηγεί απολύτως την επιτυχία αυτής της μεγάλης ήττας της Λέσβου και άμεσου επιγόνου του Mishima.

Μια αμυχή στον εφησυχασμό μας

Από 28 Απριλίου ως τις 18 Μαΐου παίχτηκε από το «Άλλο Θέατρο» του Αλέξανδρου Λιακόπουλου στο Βίλκα το έργο του Cori «Σκραιτς», ένα έργο με γοργούς ρυθμούς, με κατακλυσμιαία δράση, όπου οι ήρωες μοιάζουν να ρουφούν ακόρταγα την κάθε τους στιγμή μιας ζωής γεμάτης από εναλλαγές σοβαρού και γελούσιου όπου την τρυφερότητα διαδέχεται η βία, το σεξ ο μικροαστισμός και το απρόοπτο η ανατροπή· όπου ο απαράγωγός της ψυχής δένεται άρρηκτα με τη βρομιά του όνομού, και το όνειρο με τη σκληρή καθημερινότητα· όπου η διείσδυση στο σώμα του άλλου είναι η άπελπισ και μόνη ελπίδα· όπου το έγκλημα λύνει μέσα στο αδιέξοδο και μέσα απ' την καταστροφή έρχεται ο εξαγνισμός.

Μια «σπερματική» κωμωδία **ΣΚΡΑΙΤΣ**

Γκροτέσκα περιγραφή μιας ωμής και τρυφερής συνάμα πραγματικότητας; Μαλλον: ωμή και τρυφερή ματιά σε μια γκροτέσκα παράσταση.

Ιδανικές, θα λέγατε, προϋποθέσεις για μια δονούμενη σκηνή και ένα παλλόμενο κοινό. Μόνο που η συγκεκριμένη παράσταση ούτε ανάσαινε τον αέρα αυτού του κόσμου, ούτε παλλόταν στο ρυθμό της δράσης του, ούτε απέννεε κάτι από το μείγμα της μυρωδιάς από άρωμα, σπέρμα και ιδρώτα, κάτι από την ένωση «ανθρωπιά» του έργου (τουλάχιστον όχι ικανοποιητικά). Λαμπρή εξαίρεση που υποστήριξε με τρόπο μοναδικό την αλήθεια των καταστάσεων, η Δάφνη (Αθνήα Παππά): πάντα μέσα στο ρυθμό της παράστασης, κατάφερε να ισορροπεί τα ανισοζυγίσματα, να απαλύνει τις παραφωνίες. Μια «γυμνία» (με ή χωρίς εισαγωγικά) παρουσία σε μια υψηλή στιγμή λειτουργικότητας και ειλικρινούς υπηρεσίας.

ΔΩΡΑ • ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑ 3 – ΠΛ. ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ
http://www.advnet.gr/azteka/ ΤΗΛ: (031) 235.163

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ • ΕΠΙΠΛΑ

Στα 1850 με 1860 κάτω από τον αυτοκράτορα Ναπολέοντα τον 3^ο, το Παρίσι είχε μεταμορφωθεί στην πιο κοσμοπολίτικη και κομψή πόλη της Ευρώπης. Στα 1870 όμως ήρθε ο γαλλο-πρωσικός πόλεμος και η επανάσταση στο Παρίσι. Αυτό που ο Ναπολέωντας χρειάστηκε 20 χρόνια για να χτίσει, καταστράφηκε σε 7 ημέρες. Κάτω από αυτές τις συνθήκες διαδραματίστηκε η ιστορία του Άρθουρ Ρεμπό και του εραστή του Πολ Βερλέν.

Το Παρίσι λοιπόν του 1871, οπότε και συναντήθηκαν, ήταν ένα αρκετά μελαγχολικό μέρος. Κυνικοί και διεφθαρμένοι πολιτικοί παρακολουθούσαν την πόλη να βουλιάζει από κερδοσκόπους και άτεκνους αστούς. Υποκρισία, ανία και κωδαιότητα είναι τα χαρακτηριστικά της νέας εποχής. Ο Ρεμπό και ο Βερλέν έγιναν φυσιογνωμίες ανάμεσα σε ατάλαντους. Ήγιναν η γενιά των καλλιτεχνών που αγνόησε τη νωβρότητα και την τεχνική τη τότε Γαλλικής κοινωνίας.

Όπως έλεγε και ο Μπωντλέρ, ήταν η άνοση της τέχνης που αφήφά τη μετριότητα. Και ήταν ο Ρεμπό αυτό που, παιδί ακόμα, έδωσε στη Γαλλία ποίηση τέτοιας εφευρετικότητας, ζωτικότητας και ομορφιάς, ώστε όλοι όσοι έγραφαν μετά το θάνατό του ως συμβολιστές, σουρεαλιστές ή ρεαλιστές φαινόταν να πατούν στα βήματά του.

Ο Ρεμπό υπήρξε μια αζιζοθαύμαστη φυσιογνωμία. Δουλεύοντας μακριά από τα σαλόνια του Παρισιού, η ποίηση που ήταν γεννημένη από την ανάγκη της εξερεύνησης της αληθινής ζωής. Έφτασε να βλέπει τον εαυτό του ως εξερευνητή καρών άγνωστων για τους λευκούς Ευρωπαίους, αφηφώντας τα ταμπού του 19^{ου} αιώνα πάνω στη σεξουαλική ηθική. Ήταν η ίδια του η ομοφυλοφιλία που του παρείχε τόσο ευρύ φάσμα αποκαλύψεων. Για να υιοθετήσει την ομοφυλοφιλική συμπεριφορά του 19^{ου} αιώνα, σήμαινε ότι ρισκάρεις τα πάντα, ακόμη και την ίδια σου τη ζωή. Ο Ρεμπό όμως τις αντιμέτωπος σαν μια εξερεύνηση, απερίσκεπτα ίσως, αλλά με αποφασιστικότητα.

«Στην αρχή ήταν ένα πείραμα. Κατέγραφα τη νύχτα. Κατέγραφα το ανέκφραστο.»

Παρόλο που έγραψε για τρία-τέσσερα χρόνια μεταξύ 16 και 20 χρονών, η δουλειά του Ρεμπό χαρακτηρίστηκε τόσο από ψυχολογική πολυπλοκότητα όσο από δημοσιονομική οραμτικότητα — γινόμενη πρόδρομος της Γαλλικής ποίησης του 19^{ου} και 20ου αιώνα.

Ο Ρεμπό γεννήθηκε τον Οκτώβριο του 1854 και πέρασε την παιδική του ηλικία μέσα σε αρκετή αυστηρότητα.

Ο πατέρας του τους εγκατέλειπε όταν ο Ρεμπό ήταν μόλις έξι χρονών και η μητέρα του έγινε καθολική, επιβάλλοντας ένα καθεστώς λιτότητας και θρησκευτικής ανατροφής στα παιδιά της. Ήταν επιμελής μαθήτης, όμως εγκαταλείπει το σχολείο λίγες μέρες πριν ξεσπάσει ο πόλεμος με την Πρωσία και αρχίζει τα ταξίδια. Λόγω της αναστάτωσης που επικρατεί στην επαρχία, πηγαίνει στις Βρυξέλλες και έπειτα στο Παρίσι. Άπλυτος, με έντονη τη μυρωδιά του καπνού πάνω του και κρατώντας ένα χαρτί με το πρώτο μεγάλο ποίημά του «Η μεθυσμένη βάρκα», ο δεκαεξάχρονος Ρεμπό φτάνει στο σπίτι του Βερλέν, στο Παρίσι.

Ο Βερλέν ήταν ήδη ένα καταξιωμένος ποιητής. Νιόπαντρος, με τη γυναίκα του έγκυο και ζώντας με τα πεθερικά του, ούτε λίγο ούτε πολύ αιχμαλωτίστηκε από τη νεότητα και εντυπωσιάστηκε από την ομορφιά και το ταλέντο που αναδείκνυε «Η μεθυσμένη βάρκα». Ο Ρεμπό αρχίζει να ασυζητείται στους ποιητικούς κύκλους του Παρισιού και αμέσως αποσπά την προσοχή όλων — βέβαια, και του Βερλέν. Έχοντας βαρεθεί τον συντηρητισμό των σαλονιών και το φτωχό μνηστήριό του μεγάλου ποιητή Μπωντλέρ που μόλις είχε πεθάνει, ο Ρεμπό αρχίζει να εμπνέει τη συμβατικότητα και την καλλιτεχνική κατωτερότητά τους.

Ο Βερλέν όμως εγκαταλείπει τη γυναίκα του, θυσιάει τους φίλους του για να γίνει εραστής του Ρεμπό. Πέρασαν τρία χρόνια μαζί πίνοντας, μαστουρώνοντας και μην έχοντας σχεδόν τίποτα κρυφό από τη σεξουαλική τους ζωή. Ταξιδεύοντας από Παρίσι σε Βρυξέλλες και Λονδίνο τα ζευγάρια μάλλον συχνά. Ο Βερλέν από τη μια απειλούσε ότι θα επέστρεφε στη γυναίκα του, ο Ρεμπό από την άλλη τον κοροϊδευε για την εμφάνισή του, την ηλικία του και το ταλέντο του ως ποιητή.

Η φύση των αισθημάτων του Βερλέν απέναντι στον εραστή του ήταν πιο ειλικρινή. Το αποκαλούσε έρωτα. Αλλά για το Ρεμπό αυτή η σχέση με έναν μεγαλύτερο άνθρωπο ήταν πιο σύνθετη. Είχε γράψει κάποτε σε ένα φίλο του: «Η πρώτη σπουδή για ένα νέο που θέλει να γίνει ποιητής, είναι η γνώση του εαυτού του, η πλήρης αυτογνωσία. Ψάχνει την ψυχή του, αλλά χρειάζεται να μετατρέψει τη ψυχή του σε τέρας. Φαντάσου έναν άντρα να φυτεύει και να καλλιεργεί κρεατοελιές στο πρόσωπό του.»

Παρόλο που ο Ρεμπό φαίνεται να είχε κι άλλους εραστές — γυναίκες και άντρες — μετά το Βερλέν, η πρώτη του αυτή σχέση ήταν μια προσωπική του επανάσταση και αποκάλυψη.

Το 1873, μετά από δύο χρόνια δεσμού, είχαν τον τελευταίο καβγά τους. Ο Βερλέν τράβηξε ένα περιτρόφο στο Ρεμπό, ο οποίος, προσπαθώντας να το αρπάξει, τραυματίστηκε στο χέρι. Ο Βερλέν συνελήφθη και καταδικάστηκε σε δύο χρόνια φυλάκιση — όχι τόσο για τον πυροβολισμό, όσο για το σεξουαλικό του ατόπημα. Ο Ρεμπό φεύγει και επιστρέφει στο μητρικό του σπίτι, όπου τελειώνει το «επικό» του ποίημα «Μια εποχή στην κλίση», μια δοκιμασία του πάθους του ως ποιητή και ως άντρα.

Όμως, λίγο μετά τα 19 του χρόνια, η δημιουργική ζωή του Ρεμπό άρχισε να σβήνει. Ποτέ ξανά δεν έγραψε στα σοβαρά. Ξεφύγει από τη Γαλλία για να αρχίσει μια εικαστική ορεοδοντική περιπλάνηση. Πουλούσε κορδόνια παπουτσιών στην Αυστρία, έγινε εργοδότης λατομείου στην Κύπρο, ενώ πολλοί λένε ότι δούλεψε και ως εκπαιδευτής στην Αιθιοπία. Πέθανε το 1891 σε ηλικία 37 ετών. Πολλοί υπέθεσαν ότι είχε ήδη πεθάνει, και κατά την απουσία

του από τη Γαλλία είχε αναπτυχθεί ένα μεγάλο κίνημα γύρω από το όνομά του. Πριν ακόμα πεθάνει, είχε γίνει θρύλος.

Στη θρυλική αυτή ιστορία του Ρεμπό και του Βερλέν αναφέρεται η ταινία Total Eclipse με τον Leonardo Di Caprio στο ρόλο του νεαρού Ρεμπό και του David Thewlis στο ρόλο του Βερλέν.

KLAUS MANN: ΛΟΥΝΤΒΙΧ, ΣΙΔΕΡΟΦΡΑΧΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Εισαγωγή-μετάφραση: Αλέξανδρος Ίσαρης, εκδ. ΑΓΡΑ, 1996

Μάιος-Ιούνιος 1937: ο Klaus Mann ακολουθεί αγωγή απεξάρτησης από την ηρωίνη σε κάποιος σανατόριο της Βουδαπέστης, οπότε γνωρίζει και ερωτεύεται τρελά με τον Thomas Quinn Curtiss, εικοσάχρονο τότε πανέμορφο Αμερικάνο και μετέπειτα γνωστό κριτικό του θεάτρου. Το ίδιο καλοκαίρι γράφει — και του αφιερώνει — τη νουβέλα «Λούντβιχ» (Ludwig), που αναφέρεται στις τελευταίες 48 ώρες της ζωής του βασιλιά της Βαυαρίας του περασμένου αιώνα, Λουδοβίκου Β'. Η τραγική φιγούρα του αυτόχειρα «τρελού» βασιλιά αγαπήθηκε και μισήθηκε, κλειστάθηκε και μυθοποιήθηκε όσο κανείς εστεμμένος της εποχής του, γιατί με πείσμα και επιμονή κατασκέπασε τα περίφημα ανάκτορά του, έναν κόσμο παραμυθένιο αλλά συνονθύλευμα συνάμα ετερόκλητων αισθητικών τάσεων.

Στα χρόνια του Γερμανού βασιλιά γιγαντώνεται η Πρωσία του Μπίσμαρκ και συντελείται η απορρόφηση της Βαυαρίας μέσα στο καινούριο γερμανικό Ράιχ. Τα Μυστικά Τετράδια του βασιλιά Διαγράφου, στο μεγαλύτερο μέρος τους, την ακατάπαυστη πάλη του ενάντια στον αυνανισμό και την ομοφυλοφιλία. Από την άλλη, έχοντας ήδη (1934) στερηθεί τη γερμανική υπηκοότητα, ο Klaus παρακολουθεί ως ανίσχυρος θεατής τους διαδοχικούς θριάμβους των ναζί, και τίποτα δεν μπορεί να τον λυτρώσει από τις τάσεις αυτοκτονίας του. Η πιο συγκινητική από τις τελευταίες καταγραφές του Ημερολογίου του (1937) είναι η σκέψη που διατυπώνει για την ομοφυλοφιλία του: νιώθει καταδικασμένος σε εφήμερες σαρκικές σχέσεις δίχως μακρόχρονο έρωτα. Τον κατατρύχει μια αφόρητη κατάθλιψη.

Την περίοδο αυτή εξάλλου, οι ομοφυλόφιλοι αποτελούν τον αποδιοπομπαίο τράγο για φασίστες και αριστοκράτες σε ολόκληρη την Ευρώπη. Στα χρόνια του Λουδοβίκου Β' πάλι, ήδη από τα τέλη του 1860, ο πρωσικός ποινικός κώδικας, που από το 1871 περνά και σ' εκείνον της γερμανικής αυτοκρατορίας (η διαβόητη παράγραφος 175), τιμωρεί με φυλάκιση τις σεξουαλικές πράξεις μεταξύ ενήλικων ανδρών. Ο βασιλιάς νιώθει να ασφυκτιά.

Με το πρόσχημα της Ιατρικής Έκθεσης που τον θέλει παράφρονα και που προσυπογράφει ο θεός του, ο μετέπειτα αντιβασιλέας, ο Λουδοβίκος συλλαμβάνεται και οδηγείται να εγκλειστεί στο ανάκτορο του Μπεργκ. Ήταν 12 Ιουνίου του 1886. Μια μεγάλη πτέρυγα του πύργου είχε μετατραπεί σε νευρολογική κλινική. Στις πόρτες της αίθουσας υποδοχής και του υπονοματίου του βασιλιά υπήρχαν τρύπες που διευκόλυναν τη στενή παρακολούθησή του. Τα κροτάλια είχαν ξεβιδωθεί και τα παράθυρα είχαν τοποθετηθεί σιδερεμένα κάγκελα. Το ίδιο απόγευμα, στις 18.45, ο Λουδοβίκος και ο δόκτωρ Γκούντεν, ο επικεφαλής των ψυχιάτρων, κατευθύνθηκαν προς τη λίμνη για έναν απογευματινό περίπατο. Η βροχή ολόενα συνάμωνε. Είχαν ήδη περάσει δυο ώρες. Στις 23.00 βρέθηκε το πτώμα του βασιλιά, μόνο με το πουκάμισο και το παντελόνι του. Λίγο αργότερα και του Γκούντεν, με όλα του τα ρούχα. Προφανώς είχε προηγηθεί πάλη μέσα στη λίμνη. Πράξη τελευταία: πάνω στο πτώμα του νεκρού Λουδοβίκου θρηνεί η αυτοκράτειρα Σίσιου, η μοναδική φίλη του βασιλιά σ' όλη του τη ζωή.

21 Μαΐου 1949: Ο Klaus Mann αυτοκτονεί στις Κάννες με υπερβολική δόση υπνωτικών χαπιών, αφού είχε ήδη ξαναρχίσει τη μορφή κατά τη διάρκεια μιας παραμονής του στο Παρίσι. Ο πατέρας του, Thomas Mann, εκφράζει στο Ημερολόγιό του τη θλίψη του, κατηγορεί ωστόσο τον Klaus για έλλειψη «αισθημάτων ευθύνης». Ούτε ο ίδιος ούτε η μητέρα του ούτε η αδελφή του Έρικα, η μοναδική φίλη του σ' όλη του τη ζωή, δεν παραβρέθηκαν στη νεκρώσιμη ακολουθία στις Κάννες. Ο μόνος που παρέστη ήταν ο Μίχαελ, ο μικρότερος αδερφός του.

Βίοι παράλληλοι λοιπόν; Μάλλον, κοινός ο αγώνας για την αναζήτηση ταυτότητας. Ο ένας βασιλιάς, αλλά κάθε άλλο παρά γεννημένος για τις υποχρεώσεις του ρόλου αυτού — και ομοφυλόφιλος. Ο άλλος πρωτόκοπος γιος νομπελίστα συγγραφέα και ομοφυλόφιλος. Ο ένας φτιάχνει ανάκτορα παραμυθένια, όπου αγωνιά να βρει προστασία. Ο άλλος πρωινομαής. Ο ένας μόνιμα έκθετος στο ερωτικό του στατικό. Ο άλλος έκθετος στη σταθερή αμφιβολία του για το αν μπορούμε ν' αγαπάμε αρκετά. Τον έναν το χαρακτηρίζουν τρελό, τον άλλον ανεύθυνο... Ένα εξαιρετικό κείμενο. Ανεπιφύλακτα.

Τροπικό δέρμα

Δύο άντρες, ένας νεαρός ομοφυλόφιλος, ο Χάρι, κι ένας μεγαλύτερος σε ηλικία, ο Φλιντ, συναντώνται κάτω από παράξενες συνθήκες: ο Φλιντ βρίσκεται θαμμένος στην άμμο μιας απομακρυσμένης παραλίας καταδικασμένος να πεθάνει και σώζεται από τον Χάρι. Οι δυο άντρες συζούν για κάμποσο καιρό σε ένα εγκαταλειμμένο σπίτι, γνωρίζονται, γίνονται φίλοι και στο τέλος αναπτύσσεται ένας ερωτικός δεσμός μεταξύ τους.

Πρόκειται για μια ποιητική ταινία με ένα δικό της, ξεχωριστό στιλ. Αναφερόμαστε στην έμφαση που δίνει ο σκηνοθέτης (Κρις Νιούμπαϊ) σε λεπτομέρειες, σύμβολα, αντικείμενα και γενικά στην οριότητα της εικαστικής πλευράς. Το «Τροπικό δέρμα» είναι μια ταινία που επιχειρεί (με ένα πολύ ιδιαίτερο κιούμφορ μερικές φορές!) μια κατάδυση στις ψυχές των πρωταγωνιστών της και αποτελέσματα πέρα για πέρα συναρπαστικά.

DIAMANTA GALAS

«Πιστεύεις ότι είμαι καλυμμένη με ένα μανδύα από βρομίες...
Μάθε λοιπόν ότι φοράω τον μανδύα μου με σιλ...»

ελληνικά ξόρκια... διαφορετικές χώρες όπου η αναπνοή είναι η πηγή της δύναμης.»

Το *Vena Cava*, μια από τις τελευταίες συνθέσεις της, συνεχίζει την εξερεύνησή της των ακρότατων της οξείας πνευματικής κατάθλιψης και της κατάστασης που είναι γνωστή ως παράνοια του Aids. Το κείμενο είναι βασισμένο στη δουλειά του αδερφού της, του νεκρού θεατρικού συγγραφέα και ηθοποιού Philip Dimitri-Galas, που πέθανε από Aids. Η οργή η οποία λάμπει μέσα από αυτή τη δουλειά είναι ένας φόρος τιμής στον Philip, ο οποίος, λέει η ίδια, «περιφρονούσε το φτηνό συναίσθημα... τον φλύαρο οίκτο. Ήταν ένας δυνατός άντρας, μια ιδιοφυΐα, ένας μεγάλος συγγραφέας. Ήταν ένας γαμημένος ομοφυλόφιλος...»

Το έργο αυτό είναι ένας απόκρυφος ύμνος καταδίκης και εξύμνησης μιας θεότητας την οποία έχει περιγράψει ως «ένα θεό που εφευρέθηκε από την απόγνωση». Το ημι-αυτοβιογραφικό έργο, μια παράσταση σε οχτώ τμήματα, ορθώνεται από τα βάθη της γεμάτης πίκρα «λεγείας στα ύψη του τετριμμένου και του καθημερινού. Όσοι γουστάρουν ένα ταξίδι στα άκρα της κλειστοφοβίας, της σχιζοφρένειας, του στιγματισμού, της εμμονής γύρω από την κάθαρση και την ψυχική βία δεν πρόκειται να βρουν καλύτερο τρόπο για να τριπάρουν. Οι κεντρικός χαρακτήρας καταθλιμμένος και συναισθηματικά αυτιστικός, είναι φυλακισμένος σε ένα ψυχικό ίδρυμα. Ακολουθούμε τις κινήσεις από την απόλυτη ακινησία στον πιο ακραίο τρόπο και πίσω ξανά...»

Από τότε που την ανακάλυψε στο φεστιβάλ της Avignon (το 1979) ο γιουγκοσλάβος συνθέτης Vinko Globokar, η Diamanta Galas δεν έχει πάψει να προκαλεί προβλήματα στον κόσμο της αβαν-γκάρντ μουσικής. Έπειτα από τον κεντρικό ρόλο στην όπερα του Globokar *Un Jour Comme Une Autre*, που μιλά για το θάνατο από βασανιστήρια μια Τουρκάλα, ταξίδεψε πάρα πολύ ερμηνεύοντας τις δικές της συνθέσεις. Αυτά τα έργα, με τίτλους όπως *Wild Women With Steak Knives*, *Song From The Blood Of Those Murdered*, *Eyes Without Blood* και *Masque of Red Death* αποτελούν ασυμβίβαστο λόγο κοινωνικής και πολιτικής κριτικής.

Το *Plague Mass* είναι το πιο επίμαχο έργο της μέχρι σήμερα. Πρωτοπαίχτηκε στον καθεδρικό του Αγίου Ιωάννου στη Νέα Υόρκη το 1990, και αποκρήχτηκε από μέλη της ιταλικής κυβέρνησης ως ιερόσυλο, μια βλασφημία απέναντι στην Καθολική Εκκλησία. Μιας και είναι ένα κορίτσι που έμαθε καλούς τρόπους μεγαλώνοντας στο Σαν Ντιέγκο της Καλιφόρνια, η Diamanta αναστατώθηκε από αυτή την κατηγορία. «Προέρχομαι από ένα ελληνικό ορθόδοξο υπόβαθρο, κι έτσι με πειραζε λιγάκι. Ο δημοτικός σύμβουλος ήταν εκεί μαζί όλη την υψηλή κοινωνία της πόλης. Έπειτα από την παράσταση παρατήρησα τις ματιές γεμάτες τρόμο στα πρόσωπα των παραγωγών. Σκέφτηκα 'Τι στο διάολο συμβαίνει; Θέλω να πω, ξέρονται κι άνω. Είμαι μια αβαν-γκάρντ τραγουδίστρια της όπερας που κάνει νέα μουσική».

Η Galas είχε εισέλθει στη σκηνή καλυμμένη με αίμα και ερμήνευσε την όπερα στα ιταλικά, αφήνοντας λίγα περιθώρια στους ακροατές για να αμφιβάλλουν γύρω από το νόημα των στίχων της. Η όπερα περιγράφει την εμπειρία ενός θύματος της θεία τιμωρίας. Έχει γραφτεί για τα άτομα της κοινότητας του Aids από κάποια (την ίδια) που προσέχεται από την κοινότητα του Aids, από κάποια που λείπει περιφρονητικά «Νομίζεις ότι είμαι καλυμμένη με κουρέλια... Μάθε ότι φοράω τα κουρέλια μου με σιλ...» Πολλοί φίλοι της είναι ορθοετικοί, λέει. «Αυτή είναι η ζωή μου.» Στις αρθρώσεις τον δαχτύλων της γράφει: «We are all HIV».

Το 1989 συνελήφθη σε μια διαδήλωση της ACT UP στον καθεδρικό του Αγίου Πατρίκιου. Διαμαρτυρόμενη ενάντια σε μια εκστρατεία κατά της ομοφυλοφιλίας και του ασφαλέστερου σεξ, διέκοψε τη λειτουργία ουρλιάζοντας «Καρδινάλιε Ο' Connor, είσαι υπεύθυνος για τους θανάτους των... έχεις αμαρτήσει!» Από το εκκλησίασμα ζητήθηκε να σταθεί όρθιο και να επαναλάβει το Πιστεύω, σαν να επρόκειτο να εξορκίσουν το διάβολο από ανάμεσά τους. Από τότε έχει κληρονομήσει μια ποιητή αναμώρφωσης σε «κοινωνικές έργα», αλλά προτιμά να τη χώνουν μέσα παρά να ξεπεσει τόσο χαμηλά: «Έχω ξανακάνει φυλακή, σιγά το πράγμα. Αλλά δεν πρόκειται να σκουπίσω τον υπόγειο.»

Η Diamanta αισθάνεται πικραμένη όταν της παρατηρούν ότι τα λέει χύμα. Βλέπει ξεκάθαρα το διαχωρισμό του κόσμου σε καλό και κακό. Οι καλοί άνθρωποι στον κόσμο είναι σύμμαχοι της θηλυκής αρχής: δυναμικές ετεροφυλόφιλες γυναίκες, λεσβίες, πούστηδες. Οι περισσότερες συνεργασίες της υπήρξαν με γκέι άνδρες. Εργάστηκε με τον Derek Jarman

Μουσική, μηχανήματα, σεξ και εξουσία. Αυτές είναι οι κυρίαρχες εμμονές της ζωής της τραγουδίστριας της όπερας Diamanta Galas. Πιανίστρια, ακτιβίστρια για το Aids, συνθέτρια και ριζοσπαστική φίλη των πούστηδων, η Galas έχει συγκριθεί με την άλλη θείκη ντίβα, τη Μαρία Κάλλας. Με εύρος φωνής πάνω από τρειςμισημις οκτάβες «είναι χωρίς αμφιβολία μια από τις μεγαλύτερες τραγουδίστριες που έχει βγάλει ποτέ η Αμερική».

Έπειτα από την κλασική εκπαίδευση, συνέχισε μαθαίνοντας να παίζει τζαζ πιάνο – το οποίο την οδήγησε στο να εξασκήσει τη φωνή της. «Εργαζόμουν με τύπους που ήταν σαξοφωνίστες, ντράμερς... μουσική βαθιά επηρεασμένη από τους Albert Ayler και Ornette Coleman. Αποφάσισα να κινηθώ προς τη φωνητική εκείνη κατεύθυνση που ενέπνευσε τις καινοτομίες των Albert και Ornette. Η δουλειά μου στο πιάνο γινόταν ολοένα και πιο φωνητική,

στο *The Last of England*, τον Wes Craven στο *The Serpent And The Rainbow* και με τον γερμανό παραγωγό ταινιών Rosa Von Praunheim (Εμφανίζεται στην ταινία του Praunheim *Positive Positive* και συνεισέφερε στην μουσική του *Silence=Death*).

Ένα ξεχωριστό μέρος στην καρδιά της είναι χαρισμένο στις drag queen, ειδικά στις μαύρες drag queen που είχε γνωρίσει όταν εργαζόταν ως πουτάνα. Το όνομά της στο δρόμο ήταν «Miss Zen». «Μια ομάδα από drag queen μου δίδαξαν πως να φιάχνομαι. Ντυνόμουν ως άντρας που ντύνεται ως γυναίκα. Και υπήρχαν πορτοφολάδες και τα γνωστά, που μου έκαναν όλων των ειδών τις φάρσες. Μια φορά μου επιτέθηκε ένας άντρας και με υπερασπίστηκαν. Υπήρχε πολλή γλύκα, μια αίσθηση αδελφότητας που δεν είχα νιώσει ποτέ ξανά. Ήθελα να είμαι ένα από τα κορίτσια. Κουβαλούσα ένα μαχαίρι και εργαζόμουν για να ζήσω». Η εργασία της ως πόρνη δεν ήταν μόνο ένας δρόμος για να κερδίσει χρήματα, αλλά κι ένας τρόπος για να συνηθίσει το φόβο της επίθεσης από τους άντρες. Επιβεβαιώνει το δικαίωμα της να κυκλοφορεί σε δημόσιους χώρους αργά τη νύχτα, χωρίς η παρουσία της να απαιτεί ούτε εξηγήσεις ούτε δικαιολογίες. Την πέμπτη φορά δέχτηκε απόπειρα βιασμού...

Είναι άμελικτη με τους ετεροφυλόφιλους άντρες, εκτός από τον εραστή της, έναν μαύρο βετεράνο του Βιετνάμ. Έχει μια αδυναμία για τους άντρες με στρατιωτικά. Αυτό, παραδέχεται, είναι παράξενο και διεστραμμένο. Της αρέσει η παρέα γεροδεμένων αντρών που να μπορεί να τους κολλήσει σε ένα ντουβάρει και να ξέρει ότι θα της το ανταποδώσουν. Αλλά η περιφρόνησή της για τους αδύναμους άντρες είναι απόλυτη. «Πρέπει να συρθούν στη μέση του δρόμου, να δαρθούν, να ταπεινώθουν, να ξεφτιλιστούν και να γαμηθούν από τους φίλους μου κι από μένα για πλάκα. Μου αρέσει να βλέπω άντρες να κλαίνε.»

Καταδικασμένη να περνά της μέρες της ως στρέιτ γυναίκα σε αντιπαράθεση με τον εχθρό, δεν έχει καμία διάθεση να κατανοήσει τους ετεροφυλόφιλους άντρες, είτε είναι βιαστές είτε είναι το στριμμένο γκαρσόνι που σερβίρει τον καφέ στο τραπέζι μας.

«Γιατί να ξοδέσω τον εαυτό μου εκπαιδεύοντας έναν ηλίθιο σαν κι αυτόν ενώ μπορώ απλά να τον προσβάλλω; Άλλωστε αυτές οι ευαίσθητες συζητήσεις σχετικά με το πώς... μεγάλωσαν... Δεν με νοιάζει ακόμα κι αν τους κρεμούσε στην μουσούδα δεμένους απ' τ' αρχίδια η γαμημένη η μάνα τους... Τους θέλω έξω στο δρόμο, δαρμένους... όχι καμένους στην πυρά, αυτός είναι ο θάνατος ενός μάρτυρα.»

Πρόσφατα η Galas βρέθηκε μέσα σε μια πλημμύρα βραβείων. Με διεθνή αναγνώριση και όντας η ιδρυτής και διευθύντρια της εταιρίας της (Intravenous Sound) στη Νέα Υόρκη και το Βερολίνο, η Diamanta έχει λιγιστό χρόνο για μερικά από τα πιο προσωπικά της σχέδια. Τη λυπεί ιδιαίτερα η αδυναμία της να ασχοληθεί με κάποια σχέδια όπως η ίδρυση των κομάντος εκδίκησης ενάντια στους βιαστές, τις *Black Leather Beavers*. Οι BLB είναι μικρά κότταρα από κομάντος κατά των βιαστών, που απαρτίζονται από φεμινίστριες μάτσο λεσβίες. Κάθε κότταρο αποτελείται από μία χειρουργό κτηνίατρο για να εκτελεί τους ευνοχισμούς, μια που να ξέρει από τατουάζ για να εγγράψει τα γράμματα «BLB» στα μέτωπά τους, κι μια πυρπολήτρια για να κάψει τα σπίτια τους. «Θα τους δέναμε σ' ένα δέντρο και θα τους ευνοχίζαμε. Θα ήταν άσπογο...» Στις υποψήφιες μελλοντικές κομάντος έχει να προσφέρει αυτή την αδερφική συμβουλή: «αν δεν μπορείτε να βρείτε επαγγελματίες για τη 'κρεατοδουλειά' μην ανησυχείτε – αλλά ο εμπρησμός πρέπει να γίνει από επαγγελματίες.»

Η Diamanta Galas τραγουδά στο Θέατρο Δάσους στις 21 Ιουνίου.

GAY PRIDE DATES

1997

ισότητα μέσα από την ορατότητα

© 1997, The International Association of Lesbian/Gay Pride Coordinators, Inc.

Άμστερνταμ, Ολλανδία	1-10 Αυγούστου
Βερολίνο, Γερμανία	20-29 Ιουνίου
Μπράιτον, Αγγλία	9 Αυγούστου
Κολωνία, Γερμανία	6 Ιουλίου
Εδιμβούργο, Σκωτία	15-21 Ιουνίου
Αμβούργο, Γερμανία	13-22 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Ελλάδα	26 Ιουνίου
Λονδίνο, Αγγλία	5 Ιουλίου
Μannheim, Γερμανία	14-22 Ιουνίου
Nottingham, Αγγλία	14 Σεπτεμβρίου
Όσλο, Νορβηγία	15-22 Ιουνίου
Όσλο, Φινλανδία	8-10 Αυγούστου
Παρίσι, Γαλλία	19-29 Ιουνίου
Ρώμη, Ιταλία	28 Ιουνίου
Βιέννη, Αυστρία	28 Ιουνίου
York, Αγγλία	5 Ιουνίου
Ζυρίχη, Ελβετία	18-19 Ιουλίου
EUROPRIDE 1997, Παρίσι	19-29 Ιουνίου
Μπρισμπέιν, Αυστραλία	28 Ιουνίου
Γιοχάνεσμπουργκ, Νότια Αφρική	27 Σεπτεμβρίου
Λος Άντζελες, Ε.Π.Α.	21-22 Ιουνίου
Σαν Φρανσίσκο, Ε.Π.Α.	28-29 Ιουνίου
Νέα Υόρκη / Μανχάταν, Ε.Π.Α.	22, 28-29 Ιουνίου
Γιοχάνεσμπουργκ, Νότια Αφρική	27 Σεπτεμβρίου

Συνδρομές!

Για να γίνεις συνδρομητής ή συνδρομήτρια, στείλε μας τα στοιχεία σου (όνοματεπώνυμο, διεύθυνση) μαζί με το ποσό συνδρομής, που καλύπτει έξοδα συσκευασίας, αρχειο, ταχυδρομικά, κλπ. Η συνδρομή για ένα χρόνο (10 τεύχη) είναι 2.000 δρχ.

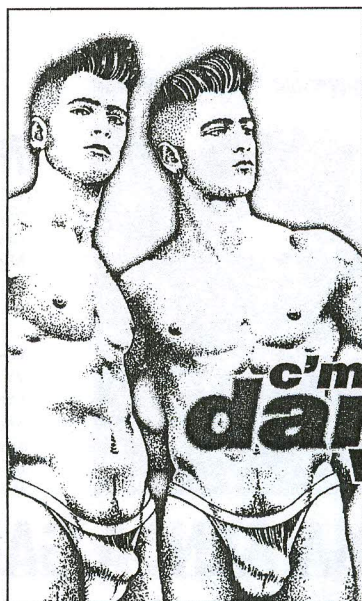
Μπορείς να πληρώσεις με ταχυδρομική επιταγή προς Τ.Θ. 10839, 541 10 Θεσσαλονίκη, παραλήπτης Νίκος Αραμπατζής ή με τραπεζική κατάθεση στην Εμπορική Τράπεζα, Αρ. Λογ. 39310198 και ταχυδρομώντας την απόδειξη κατάθεσης.

ο πόθος

Για το δικαίωμα στην ομοφυλοφιλική επιθυμία • δωρεάν μηνιαία έκδοση • Εκδότης: Ομάδα Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων Θεσσαλονίκης - ΟΠΟΘ, Τ.Θ. 10839, 541 10 Θεσσαλονίκη • Τηλέφωνο: 094/414160, κάθε Δευτέρα 19:30 με 23:00 • e-mail: abatsiou@athena.auth.gr • URL: <http://www.geocities.com/WestHollywood/Heights/2958/> • Μέλος του ILGA - The International Lesbian and Gay Association • Σε αυτό το τεύχος συνεργαστηκαν: Γιώργος Δημητρίου, Δημήτρης Καταράς, Νίκος Αραμπατζής, Άρης Μπατασιούλας, Ι.Α.Π., Στρατής Μωραΐτης, Δήμητρα Ανθρακοπούλου, Κωνσταντίνος (όχι β), Λευτέρης Γκαλγκούρας, Ms. Cocuzel, Ν.Χ. και άλλοι φίλοι • Τα άρθρα εκφράζουν αποκλειστικά προσωπικές απόψεις.

A member of the
International Lesbian and Gay Association

c'mon
dance
with me!

GAY PRIDE '97

ΠΕΜΠΤΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1997 >> ΑΗΥΟΥΔΟΥ, ΧΑΛΚΗΣ 4

**αντίσταση
στις μητροπόλεις
της σιωπής!**

ΣΕ ΧΥΤΙΑΝΕ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΖΕΙΣ ΠΩΣ ΧΟΡΕΥΟΥΝ...
ΓΥΡΝΑ ΚΑΙ ΧΥΤΙΑ ΤΟΥΣ
Μ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΕΣΥ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ.

ο πόθος

Ms. Cocuzel
for ever!

Ξέρω κορίτσια πως είχα καιρό να σας απασχολώ με τα larger than life δημιουργήματά μου.

Για το λόγο αυτό είπα να συνθέσω ένα απλό ποιηματάκι, κάτι light και μεταφορικό για το καλοκαίρι που μας έρχεται. (Μην τυχόν και δώ γράμμα στο επόμενο τεύχος που θα καταγγέλλει ότι υποβιβάζω τους ομοφυλόφιλους στο επίπεδο της δεκαχτούρας, όχι απλά θα σκροφιάσω, αλλά η απάντησή μου θα πιάνει ένα ολόκληρο τεύχος του Πόθου.)

Σας εύχομαι να περάσετε super και eccentric. (Προσεκτικά με τα κουλά σαμπό!) Όποια γυρίσει από διακοπές και δεν έχει πάρει τουλάχιστον 10 κατέ, θα την ΦΥΓΙΩ! Πολλά φιλά, νωχελικά, η ταπεινή σας σερβιτόρα.
Ms. Cocuzel

Υ.Γ. Η σικαμένη που ξεπατικώνει τα ζώδιά μου στο νέο περιοδικό, να αλλάξει πόλη διαμονής, για να μην τη σιγουρίσω.

Υ.Γ.2. Love to: Antony, Johnny-boy, Mata, Nadja, Jacquelin, thia Thelma, Proioust, Truly, Mary Bigagnia, Kelly, Gloria, Kylie, Melanie, pitsa sakis, and everybody I annoy. Pssst... have a nice summer, I adore you.

Η balanda της dekahtouras

Κορίτσια, κου-κουουσου-κου οι ζέστες ήρθαν, μαζί κι οι άφρες, οι δεκαχτούρες παντού λαλούν σαν τις λούγκρες παντού όλη μέρα τριγύρω γυρνούν ποτέ δεν έχουν λάφρες.

ΑΥ ΑΥ ΑΥ ΑΥ

Ελάτε, κορίτσια, χορέψτε στον breakbeat το ρυθμό οι αγύμναστες (μπας και χάσουν κανα κιλό) να βγούμε όλες στη Μύκονο με body λατού καλοκαίρι έρχεται, σαν τις δεκαχτούρες τραγουδήστε το δικό σας το σκοπό.

ΑΥ ΑΥ ΑΥ ΑΥ

Πιάστε τα σοκάκια, τις παραλίες, τα στενά, τις εθνικές οδούς τα κατέ είναι αφιρμένη από τη ζέση κι έχουν κακούς σκοπούς, το ίδιο κι εμείς κορίτσια, αφήστε τους διαταγμούς apply το αδιάβροχο make, maskara και concealer και μη φοβάστε τους υδρατμούς.

ΑΥ ΑΥ ΑΥ ΑΥ

Άντε βρε κρυποκομπλεξικές, ξεπαδάστε, αφήστε να μεγαλώσει λίγο το ψυχάκι, μην καταπιέξετε το αντρικό σας το κορμάκι βάλτε το παρέο και γιούρια στην Καλλιθέα για μπανάκι, κι αν σας κράζουν, σηκώστε ψηλά το κεφαλάκι, μόνο, ελάτε κι εσείς χαρείτε το καλοκαίρακι.

ΑΥ ΑΥ ΑΥ ΑΥ

Να, σαν τις δεκαχτούρες, νωχελικές, που γύρω από την Καλ, έχουν party ξεφρενο, κού-κουουσου-κού, τραγουδούν πάντα chapt????, κού-κουουσου-κού, λες κι έχουν πάντα περετό κού-κουουσου-κού, δεν παίρνουν ανάσα ούτε για ένα λεπτό, συνέχεια τραγουδούν το δικό τους σκοπό κού-κουουσου-κού.

(Χορεύεται στο ρυθμό του «κάλι-κάλι» και είναι εμπνευσμένο από το μήνυμα στον τηλεφωνητή του dj. Antonio, από τον Γκάτσο, τη Μελίνα Ταννάρη και την Αλέξια.)

«Βοήθεια, γυμνιστές!»

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ AIDS ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: 42.20.21

ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΠΡΟΦΥΛΑΧΤΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΟ AIDS.

ΣΩΣΤΕ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ.

ΓΚΑΒΛΩΜΕΝΟΙ Ή ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ, ΟΛΟΙ ΓΑΜΙΟΜΑΣΤΕ ΜΕ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ

more safe sex!

αγγελίες μηνύματα

Θέλεις έναν, θέλεις δύο, θέλεις τρεις; Βάλε στον Πόθο αγγελία για να βρεις.

Τ.Θ. 10839, 541 10 Θεσσαλονίκη

• Σοβαρή πολυεθνική εταιρεία γνωστών καλλυντικών ζητά αντιπροσώπους απ' όλη τη βόρεια Ελλάδα, ανεξαρτητως φύλου και ηλικίας. Παρέχονται υψηλά ποσοστά, γρήγορη εξέλιξη, ωράριο ελεύθερο. Πληρ: τηλ 01-4979756.

• Το πιο γλυκό πράγμα είναι ένα παράνομο φίλι, και γι' αυτό οι πιο πολλοί είναι παράνομοι και αμαρτωλοί.

Ελένη - Μαίρη (γραμμένο πάνω σε ένα χιλιάρικο)

• Η «Σύμπραξη κατά της Ομοφυλοφобίας» προγραμματίζει στις 26/6/97 συζήτηση με θέμα «η αμφιφυλοφιλία και ομοφυλοφιλία μέσα από τη ματιά των πολιτικών νεολαιών», στην αίθουσα Δημοσιοϋπαλληλικών οργανώσεων, οδός Προξένου Κορομηλά-Μοργκεντάου.

CAFE - BAR

MOLOS

ΟΛΥΜΠΙΟΥ 107 ΤΗΛ 243-611 ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗ

• Η Women's International Production Services - WIPS παρουσιάζει τις ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ στη Ζαγορά Πηλίου, στη «βίλα Σαλώμη». Πρόγραμμα για το καλοκαίρι του 1997: [1] Η ελληνική μυθολογία από μια λεσβιακή προοπτική / συζητήσεις στραγγυλίας τραπέζης [2] Εργαστήρια Τέχνης και δημιουργικής συγγραφής [3] Μασάζ, διαλογισμός και αθλητικές δραστηριότητες. Οι δραστηριότητες αρχίζουν το Σάββατο και διαρκούν μία εβδομάδα. Θα επαναληφθούν τέσσερις φορές μέσα στον Αύγουστο. Τιμή για μία εβδομάδα: 950.000 ιταλικές λιρέτες - περιλαμβάνεται στέγαση, παραλαβή από Θεσσαλονίκη. Ειδικές δραστηριότητες, Εργαστήρια, Διαλέξεις, Περίπατοι, Σπορ (τα γέμισμα δεν περιλαμβάνονται στην τιμή). Μέγιστος αριθμός συμμετεχουσών για κάθε εβδομάδα: 15 άτομα. Δεκτές γίνονται μόνο γυναίκες. Τελική προθεσμία κράτησης θέσης: 30 Ιουνίου. Επικοινωνία και κρατήσεις: Haris Maitaka, WIPS, Corso dei Tintori 37, I-50122 Firenze, Italy. TEL: +39.55.2345327, E-MAIL: hmitaka@ada.it. Περισσότερες πληροφορίες στο <http://www.geocities.com/WestHollywood/2225/hms.html>.

• Μια ομάδα επτά ομοφυλόφιλων γκέι και λεσβιών από την RFSL (Σουηδική Ομοσπονδία για τα Γκέι και Λεσβιακά Δικαιώματα) ανακοινώνει ότι θα βρίσκεται στην Κω από 27 Ιουνίου μέχρι 4 Ιουλίου, με σκοπό να πραγματοποιήσουν την τοπική εκστρατεία τους για τα γκέι και λεσβιακά δικαιώματα και για το ασφαλέστερο σεξ. Ενδιαφέρονται να έρθουν σε επαφή με έλληνες γκέι και λεσβίες, μπαρ, οργανώσεις, συλλόγους κατά του Aids, κ.λπ. Επικοινωνία: Jonas Hansson, RFSL, POB 155, S-941 24 Pitea, SWEDEN, FAX: 46-911-925 70, E-MAIL: polarstar@ilga.org.

• Είμαι κοπέλα 27 ετών και μένω μόνιμα στο Ηράκλειο Κρήτης. Ζητώ γνωριμία με κοπέλες πάνω από τα 27, με σωστές απόψεις απ' όλη την Ελλάδα. Τ.Θ. 1357, Κεντρικό Ταχυδρομείο Ηρακλείου Κρήτης 71001.

Στέλλα

Ο Αλέκος Μοδινός μιλά στον «Πόθο»

Κ. Μοδινέ, μετά τη νίκη σας κατά την προσφυγή σας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, ποιο ήταν το κλίμα στην Κύπρο απέναντι σε σας, ειδικότερα, και τους ομοφυλόφιλους γενικότερα; Ο απλός κόσμος, άγνωστοι άνθρωποι, με συγκαίρονταν στο δρόμο. Μπορεί να μη γνώριζαν τίποτε για το θέμα ομοφυλόφιλα, αλλά με θαύμαζαν για το θάρρος μου. Φυσικά, η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου δεν περιορίζεται μόνο στα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων ατόμων: είναι για τα δικαιώματα του καθενός που κατά την άποψή του καταπατούνται. Ήταν ένα μάθημα για τους δικαστές, του πολιτικούς, για όλους τους ανθρώπους με εξουσία ότι έχουν να δώσουν λόγο και σε οργανισμούς έξω από την Κύπρο και επομένως έληξε ότι θα ήταν πιο προσεκτικοί στη λήψη αποφάσεων.

Ποιο ήταν αυτό που σας στήριξαν κατά την προσφυγή; Υπάρχει οργανωμένο γκέι κίνημα στην Κύπρο; Το Απελευθερωτικό Κίνημα Ομοφυλόφιλων Κύπρου — Α.Κ.Ο.Κ. υπάρχει από το 1987. Έχουμε πάρα πολλά άτομα — άντρες και γυναίκες, οι πιο πολλοί άντρες — που στη μεγάλη πλειοψηφία τους είχαν απουδάσει στην Ευρώπη και της Ε.Π.Α., όπου είχαν ελευθερία μια και είχαν σε ένα χώρο που δεν τους καταπίεζε. Συμμετείχαν σε ομάδες, περιοδικά, πορείες για την ομοφυλόφιλη υπερηφάνεια και επιστρέφοντας στην Κύπρο έβρισκαν ότι πνιγόνταν, αναγκασμένοι να φορέσουν μια μάσκα για να κρύψουν την ομοφυλοφιλική τους ταυτότητα. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, αργά ή γρήγορα, εντάσσονταν στο ομοφυλόφιλο κίνημα και είναι γι' αυτούς τους νέους περισσότερο, παρά για τον εαυτό μου έκανα τον αγώνα: εκείνο, την προσφυγή. Όχι μόνο για τα ανθρώπινα δικαιώματα, διότι το θέμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα μπορούσε να περιμένει: εκείνο που δεν μας έδινε χρόνο ήταν ο ιός του Αids, που σκοτώνει νέους ανθρώπους.

Με αυτούς που μεγάλωσαν στην Κύπρο πώς είναι τα πράγματα; Έχουμε πολλή συμπαράσταση από την ομοφυλόφιλη γραμμή. Το λουτρό και τηλεφώνουν από τα χωριά κι από τις πόλεις άνθρωποι όλων των ειδών, και νέοι και μεγαλύτεροι. Ήταν συγκινητική η ανταπόκρισή τους. Κάθε φορά που πήγαινα στο Στρασβούργο, είτε για την ακρόαση, το 1990, είτε για τη δίκη, το 1992, μου τηλεφωνούσαν για να μου ευχηθούν καλή επιτυχία.

Ο νόμος κατά της ομοφυλοφιλίας είναι ανενεργός εδώ και πολλά χρόνια. Πέρα όμως από τον κίνδυνο ποινικής δίωξης, ποια άλλα είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι κύπριοι ομοφυλόφιλοι; Θα ήθελα να παρατηρήσω ότι ανεξάρτητα από το αν η αστυνομία ή ο Γενικός Εισαγγελέας πιστεύει ότι ο νόμος είναι νεκρό γράμμα, η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου είναι πως είναι δεν είναι καθόλου ένα νεκρό γράμμα. Εκείνο που θα τον κίμει να μην ισχύει είναι η κατάργησή του από τη νομοθεσία. Η άποψη του Γενικού Εισαγγελέα, μπορεί να αλλάξει από τη μια εποχή στην άλλη και να αποφασίσει να δώσει ομοφυλόφιλα άτομα. Εκτός από αυτό, μια άλλη εποχή, έρχεται δεύτερος Γενικός Εισαγγελέας. Τώρα είναι ο κ. Μαρκίδης, στη θέση του κ. Τριανταφυλλίδη. Θα μπορούσε κάλλιστα να δώσει, διότι ο νόμος είναι πολύ ζωντανός. Επομένως, το μόνο που τον κάνει ανενεργό είναι η κατάργησή του. Επίσης η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου είναι ότι η ύπαρξη του νόμου, έτσι κι αν η αστυνομία δεν δώσει το ομοφυλόφιλο άτομα, είναι αρκετή καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, διότι επηρεάζει ψυχολογικά τα άτομα. Είναι ολοφάνερο ότι σε ένα νησί που έχει σχεδόν 700.000 κόσμο (μικρό για ολόκληρη την Κύπρο, δεν μιλά μόνο για τις ελεύθερες περιοχές) το ότι δεν έχουμε βγει επάνω μας περισσότερα από 4-5 άτομα, είναι αποτέλεσμα της τρομερής καταπίεσης από τη ύπαρξη και μόνο του υφιστάμενου νόμου. Οι Κύπριοι ομοφυλόφιλοι είναι νομικά εγκληματίες, η εκκλησία μας θεωρεί αμαρτωλούς, μας φοβρίζει και με αφορισμό και στέρξη χριστιανικών δικαιωμάτων, όπως χριστιανική ταφή — που είναι τρομερό αν το σκεφτεί κανείς — αλλά και κοινωνικά οι Κύπριοι ομοφυλόφιλοι είναι στιγματισμένοι.

Οι κινητοποιήσεις οργανώνονται από την Ορθόδοξη Εκκλησία της Κύπρου. Πόσο μετρά για σας η άποψη της επίσημης Εκκλησίας; Δεν έχω καμία απολύτως απήτηση από την εκκλησία της Κύπρου. Είναι δικαίωμα της να με θεωρεί αμαρτωλό. Εκείνο που πιστεύω είναι ότι δεν έχει κανένα δικαίωμα είναι να παρεμβαίνει και να εμποδίζει το κράτος από το να μας θεωρεί, νομικά τουλάχιστον, πρώτης κατηγορίας πολίτες.

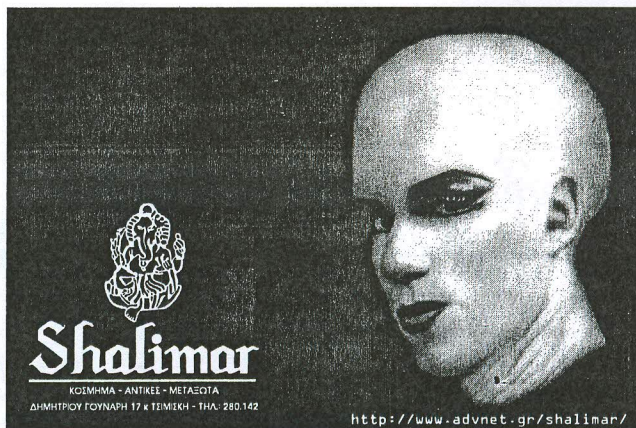
Για τις δηλώσεις των βουλευτών ότι θα καταψηφίσουν το νομοσχέδιο αποδυνάμωσης — μόνο ένα μικρό κόμμα έχει πάρει θέση υπέρ — τι πιστεύετε; Θα διατηρήσουν μέχρι τέλους αυτή τη θέση; Ομοιογενώς ότι δεν είναι πολιτικός. Παρακολουθώ με μεγάλο ενδιαφέρον και πολλή αγωνία, πρέπει να παραδεχτώ, τι γίνεται στη Βουλή. Λυπούμαι που οι βουλευτές μιλούν χωρίς να σκέφτονται και ρίχνουν τις ψήφους, δυσκολευόμενοι έπειτα να πάρουν μια σωστή απόφαση. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει καταδικάσει την Κύπρο για καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μου. Η αντι-ομοφυλόφιλη νομοθεσία πρέπει οπωσδήποτε να καταργηθεί. Ο Γενικός Εισαγγελέας της Κυπριακής Δημοκρατίας, ο Υπουργός Εξωτερικών κι όλες οι επιστημονικές οργανώσεις του τόπου λένε ξεκάθαρα ότι ελάχιστες επιλογές έχει η Κυπριακή Δημοκρατία: Να συμμορφωθεί και να εκσυγχρονίσει τη σχετική νομοθεσία — διαφορετικά, μπορεί να επιβάλει κυρώσεις το Συμβούλιο της Ευρώπης στην Κύπρο και να την υποχρεώσει να εκσυγχρονίσει τη νομοθεσία. Οι άλλες επιλογές είναι να φύγει η Κυπριακή Δημοκρατία από το Συμβούλιο της Ευρώπης και η τρίτη και χειρότερη επιλογή — που δεν βρίσκω ότι είναι δυνατόν να γίνει — είναι να μας πετάξουν έξω. Αυτό δεν γίνεται εύκολα. Επομένως κάποια στιγμή θα υποχρεωθεί η Κυπριακή Βουλή να εκσυγχρονίσει τη νομοθεσία καταργώντας τον παλιό νόμο.

Πρόκειται, με άλλα λόγια, για μια αλλαγή που δεν θα επέλθει μέσα από την κυπριακή κοινωνία, αλλά επιβάλλεται από έξω. Εκείνο που βρίσκω τρομερά λυπηρό είναι ότι αναγκάστηκε να απευθυνθεί σε ξένους οργανισμούς διεκδικώντας βασικά ανθρωπίνια δικαιώματα. Είναι λυπηρό ότι εδώ και τέσσερα χρόνια ορισμένοι Κύπριοι βουλευτές δεν έχουν προβληματιστεί για το θέμα και, εντελώς επιπόλαια κατά την άποψή μου, εξέφρασαν απόψεις που πίστευαν ότι θα ευχαριστούσαν τον κόσμο, με την εντύπωση ότι θα έπαυαν κάποια ώρα περισσότερες ψήφους.

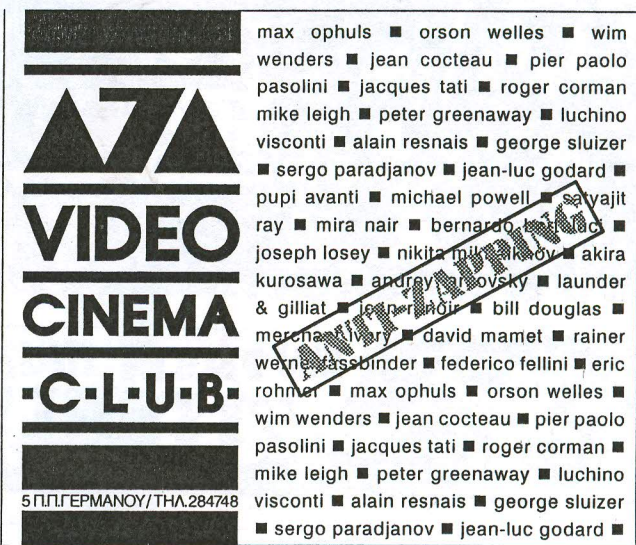
ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΚΑΥΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

ΞΑΝΑ ΜΑΖΙ ΤΟ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ

Μέσα στο καλοκαίρι, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας είτε μέσω της ταχυδρομικής θυρίδας, είτε μέσω του τηλεφώνου 094.414.160, που θα είναι πάντα διαθέσιμο κάθε Δευτέρα από τις 20:00 μέχρι τις 23:00.

Shalimar
ΚΟΣΜΗΜΑ - ANTIKEE - ΜΕΤΑΘΕΤΑ
ΔΙΗΜΕΡΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ 17 κ ΤΕΜΕΚΗ - ΤΗΛ: 280.142
<http://www.advnet.gr/shalimar/>

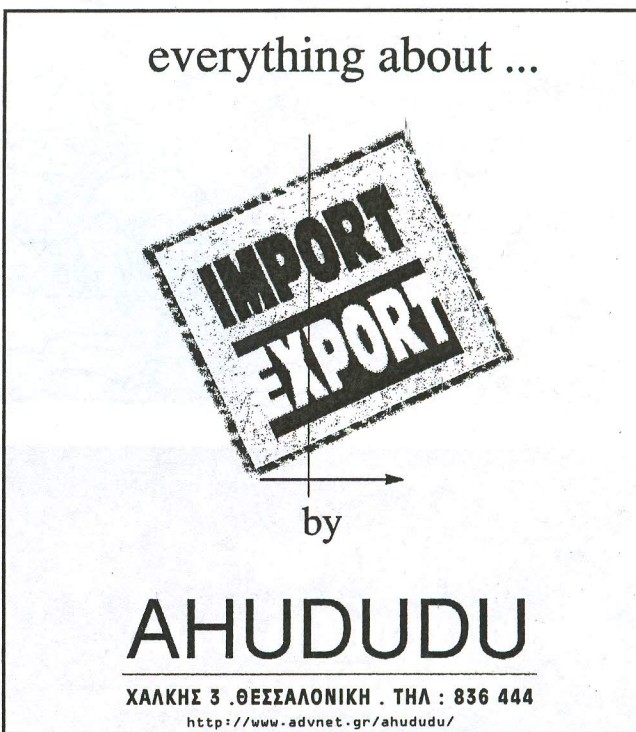

**VIDEO
CINEMA
C.L.U.B.**

5 Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ/ΤΗΛ.284748

max ophuls ■ orson welles ■ wim wenders ■ jean cocteau ■ pier paolo pasolini ■ jacques tati ■ roger corman ■ mike leigh ■ peter greenaway ■ luchino visconti ■ alain resnais ■ george sluzer ■ sergo paradjanov ■ jean-luc godard ■ pupi avanti ■ michael powell ■ sz vajit ray ■ mira nair ■ bernardo bertolucci ■ joseph losey ■ nikita mikhalkov ■ akira kurosawa ■ andrey kononov ■ launder & gilliat ■ jean-pierre jeunet ■ bill douglas ■ merchanthony ■ david mamet ■ rainer werner fassbinder ■ federico fellini ■ eric rohmert ■ max ophuls ■ orson welles ■ wim wenders ■ jean cocteau ■ pier paolo pasolini ■ jacques tati ■ roger corman ■ mike leigh ■ peter greenaway ■ luchino visconti ■ alain resnais ■ george sluzer ■ sergo paradjanov ■ jean-luc godard ■

everything about ...

**IMPORT
EXPORT**

by

AHUDUDU

ΧΑΛΚΗΣ 3 . ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ . ΤΗΛ : 836 444
<http://www.advnet.gr/ahududu/>